HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo 43. | Sobota (Saturday) 22. října (October) 1977 | Cena 25 centů

Známý pohled na Václavské náměstí v Praze z rampy Národního musea. Jak se dočtete ze zaznamenaného osobního svědectví dr. A. Rašína, byla u pomníku sv. Václava "Muži 28. října" prohlášena doma čs. samostatnost.

Dr. Alois Rašín (1867-1923) — první čs. ministr financí, který zachránil mladé republice hodnotu čs. koruny a byl 5. ledna 1923 před svým domem v Žitné ul. v Praze zastřelen mladým komunistickým anarchistou Soupalem.

Samostatný Československý stát byl vyhlášen u pomníku sv. Václava

Pro osvěžení vzpomínek generace starší i pro informování a poučení čtenářů mladších otiskujeme závěrečnou část článku **"28. říjen 1918"** napsaný dr. Aloisem Rašínem, jedním z "mužů 28. října". Rašínův článek byl uveřejněn v Národních Listech při prvém výročí republiky 28. 10. 1919:

— oun.

Dne 27. října (v neděli) večer o 8. hodině telefonoval mi z Vídně Tusar toto sdělení: "Dostavil se ke mně plukovník generálního štábu Ronge s plnou mocí a prohlásil, že jeho poslání se děje s vědomím císařovým. Vznesl na mne žádost, aby čeští poslanci odebrali se na frontu a působili na vojáky, aby ještě několik dní udrželi frontu, aby se mohl válečný materiál, representující miliardy, dostati do bezpečí a nepadl do rukou Italie jako kořist'. Situace na frontě je taková, že vojáci odcházejí z bojiště, protiví se rozkazům a je jediná naděje v tom, že poslanci čeští dodají jim morální sílu, aby vytrvali. Válka je prohrána, mír musí býti uzavřen, jen o několik dní se jedná.

Odpověděl jsem mu dle našeho ujednání, že by muselo Rakousko kapitulovat a teprve potom, že by se dalo jednat o tom, abychom pomáhali udržeti pořádek při ústupu vojsk. — Plukovník Ronge odpověděl, že by musil věc přednést císaři.

Mezi jednáním dostavil se důstojník, vyslaný šéfem generálního štábu baronem Arzem, se vzkazem — že by opatření muselo býti provedeno ihned, poněvadž již jde o hodiny, nikoli o dny, rozvrat v armádě úžasně se šíří."

Řekl jsem Tusarovi, že tak je to dobře a že můžeme čekati kapitulaci v několika hodinách. Plukovníka Ronge znám. Byl v našem procesu "militärwissenschaftlicher Sachverständiger", přednosta vyzvědačského oddělení, vášnivý náš nepřítel, úplná stvůra arcivévody Bedřicha. — Jde-li tento člověk k českým poslancům s takovýmto posláním, pak to praskne za chvíli. Poněvadž Ronge šel k císaři a Tusar čekal, že ještě přijde, smluvili jsme, že budu doma vyčkávati další zprávy. — Po rozmluvě mi bylo jasno, že nutno udělat všecky přípravy. Telefonoval jsem Scheinerovi, že dle zpráv z Vídně, lze čekati kapitulaci v několika hodinách, aby všecko a všude připravili a kdyby potřeboval něco, že čekám doma na další zprávy. Dr. Scheiner řekl: Rozumím, dobře, hned to zařídím.

Čekali jsme se ženou v nezapomenutelném vzrušení. — O 11. hodině telefonoval mi Tusar, že zprávy nové nemá, že myslí, že ucpali zase tu díru. Nesouhlasil jsem s ním, spíše vidí marnost tohoto počinu, aby jen uvážil, kdy by se ti poslanci dostali na frontu. Řekl jsem mu, že jsem dal udělat přípravy, poněvadž jsem přesvědčen, že to zítra praskne. Na spaní není ani pomyšlení, kdyby něco měl, at' jen telefonuje.

Seděli jsme se ženou do rána, přehlížel jsem všechny plány Národního výboru, které jsme dělali — aby se nezapomnělo na nic. Noc utekla rychle. — V šest hodin ozval se telefon. Dr. Scheiner: "Všecko je připraveno, co je nového?" — "Za noc nic, ale dle mého úsudku to přijde. V devět hodin na shledanou v Národních Listech."

O půl sedmé zavolal jsem na Soukupa, který poslal pro Stříbrného a šli jsme k Švehlovi. — Šel jsem k museu přes městské sady, abych se trochu prošel. Nad museem známý bratr Sokol pozdraví, stiskneme si ruce a ptá se šeptmo: "Bude to?"

"Bude." — Vidím jasně, stráž.

U Švehly usneseno, přijde-li kapitulace, že převezme Národní výbor vládu a prohlásí samostatný český stát. — V devět hodin měl dle sobotního usnesení býti převzat Obilní ústav. Smluvili jsme se, že Švehla se Soukupem převezmou Obilní ústav, já že půjdu do Národních Listů sjednati vše se Scheinerem a že o půl jedenácté sejdeme se v místnostech Národního výboru v Obecním domě.

Dr. Scheiner v Národních Listech sdělil se mnou, že stráže sokolské jsou rozestaveny, vojáci, policie a četnictvo zpraveni. Ve čtvrt na deset telefonovala vídeňská redakce, že Rakousko kapitulovalo. Telefonoval jsem to Švehlovi do Obilního ústavu.

O půl dvanácté sešel se národní výbor. — Bylo usneseno převzíti správu samostatného Československého státu do rukou Národního výboru.

V automobilových drožkách zajeli jsme na místodržitelství, kde jsme toto usnesení oznámili v nepřítomnosti místodržitele Coudenhoveho — který byl právě ve Vídni — vicepresidentovi Kosinovi se žádostí, aby místodržitelství nadále řídil jménem Národního výboru. Z místodržitelství jsme se odebrali k hraběti Schoenbornovi (president zemské správní komise) a oznámili jsme mu totéž. Nemohl leknutím ze sebe slova dostat a nemohl dlouho pochopit, že má vésti správu země ve jménu Národního výboru. Konečně pochopil a podrobil se.

Prohlédli jsme hned zasedací sněmovní síň, jako přípravu

(Dokončení na str. 12)

Ku dni 28. října 1977

Uplynulo 59 let od dne, kdy byla ustavena Republika československá, ve které mohli svobodně a rovnoprávně žít Češi, Slováci a Podkarpatští Rusíni spolu s jinými národnostními menšinami v politické, národnostní a náboženské snášenlivosti. Veřejný řád tohoto svobodného, neodvislého a mírumilovného státu byl založen na úctě k vlastní ústavě i k vlastním zákonům a na svědomitém dodržování všech mezinárodních závazků. Životní mízou tohoto státu byla úcta k člověku, duch křesťanského humanismu presidenta Tomáše Garrigua Masaryka a jeho spolupracovníků. Proto všichni, kteří prožívali ono požehnané dvacetiletí svobodného Československa, vzpomínají na ono nezapomenutelné období s pocity vděčnosti, lásky a hrdosti. Touha po opětovném návratu úcty k vlastní ústavě, k vlastním zákonům, a touha po dodržování mezinárodních smluv, spolu s úctou k člověku, však žije dodnes — přes útisk nacismu a komunismu, navzdory vší převýchově — a to i u těch, kteří pro svoje mládí sami nic takového nezažili.

O tom nejvýmluvnější svědectví vydává "Charta 77", která volá po splnění právě těchto požadavků. Nežije tedy odkaz 28. října pouze v srdcích nás, Američanů československého původu, ale především také v Československu samotném. A v tom je nejlepší záruka, že se Československo opět dočká své svobody a neodvislosti.

Dnes po zveřejnění Charty 77 svět o této touze a tomto odhodlání československého lidu dobře ví. Právě v těchto dnech probíhá v Bělehradě konference 35 států, na které se jedná mimo jiné o dodržování mezinárodních úmluv, týkajících se lidských práv. Doufejme, že tato konference pomůže uspíšit příchod onoho vytouženého dne, kdy budou splněny nejen požadavky Charty 77, ale kdy se Češi, Slováci a Podkarpatští Rusíni budou moci navrátit do luna svobody a neodvislosti, v duchu zásad 28. října.

Československá národní rada americká

Sloupek informací

NOVÁ ÚSTAVA SSSR A NĚKTERÉ SKUTEČNOSTI, NEKLID VE VÝCHODNÍM BERLÍNĚ, ŠVÉDSKO NA ÚSTUPU

Návrh nové ústavy Sovětského svazu byl předložen dne 24. května samotným prezidentem a maršálem a generálním tajemníkem komunistické strany Leonidem Brežněvem (viz HN 18.-24. června) pak prošel takzvanou "celonárodní diskusí", a v pátek dne 7. října se po schválení Nejvyšším sovětem (toje parlamentem a sněmovnou národů) stal základním zákonem státu.

Jak jsme si již řekli ve zmíněném dvojčísle HN, je to snůška krásných slov a hojných příslibů společenských svobod, omezených jen tím, že "jsou poskytovány v souladu se zájmy pracujících a v zájmu upevnění socialistického zřízení". Zde je ten "zakopaný pes", nebot' co jsou "zájmy pracujících", resp. co je "zájmem socalistické společnosti" to určuje byrokratický aparát komunistické partaje. Jeden z jeho příslušníků, zahraničně politický komentátor týdeníku NOVOJE VREMJA Viktor Guščin, měl v komentáři k návrhu ústavy odvahu tvrdit, že "sovětský lid považuje takové 'omezení svobod', jaké existuje v sovětské společnosti, za spravedlivé, ba dokonce vysoce humánní . . ." Je tomu tak?

□

DVA PŘÍKLADY SOVĚTSKÝCH "SVOBOD"

Mstislav Rostropovič je po smrti Pablo Casalse označován za nejlepšího cellistu na světě. V Sovětském svazu patřil k vrstvě privilegovaných umělců. Před 10 lety byl dirigentem Velké opery v Moskvě, profesorem na konservatořích v Moskvě i v Leningradě. Spolu se svojí ženou, operní pěvkyní Galinou Višněvskajovou obýval prostorný apartment v sovětském hlavním městě a 25 mil za Moskvou měl svoji "dači", venkovský bungalow . . .

Rostopovičovy potíže začaly v té době, kdy svoje venkovské sídlo dal k dispozici příteli Alexandru Solženicynovi, který po přijetí Nobelovy ceny neměl kde pracovat. Kdosi patrně usoudil, že tím porušil "zájmy pracujících". Rostropovič byl zbaven úvazku na moskevské konservatoři, nesměl cestovat do zahraničí, nesměl používat natáčecích studií. Když světoznámý dirigent Herbert von Karajan pozval jeho ženu Galinu do Vídně, aby zpívala Marinu v "Boris Godunovi", sovětské ministerstvo kultury napsalo Karajanovi, že její hlas je "nevyhovující". Totéž ministerstvo odpovědělo za zdravého Rostropoviče, že "je nemocen" a nepřijímá tedy pozvání ku koncertu v Paříži pro UNESCO. — Příklady, jak lze "hájit zájmy socialistické společnosti". — V roce 1974 smeli Rostropovičovi vycestovat, žijí ve Spojených státech. Mstislav nedávno přijal vedení Národního symfonického orchestru ve Washingtoně, D.C.

Michael Rudy, 24letý, patřil k největším nadějím sovětského klavírního umění. Využil koncertního zájezdu a zůstal na Západě. Západoněmecký týdeník "DER SPIEGEL" přetiskl jeho vyprávění "o korupci a kontrolách v kulturním životě SSSR". Pro vaši informaci aspoň krátký výňatek:

"V současné době se mládež v Sovětském svazu velmi zajímá o náboženství. Pocit'uje, co bych nazval — "hlad po náboženství". To má za následek, že roste také zájem o starou hudbu — která se dříve nehrála, protože byla spojena s náboženstvím. Každé provedení náboženského díla, at' od Bacha, Haendela, Mozarta nebo Regera vyvolává velký zájem. Koncerty v katedrále v Rize jsou vždycky velmi dobře navštíveny, chodí na ně i ateisté. Teprve v posledních letech se začala uvádět i stará ruská chrámová hudba, což bylo dříve zakázáno. Na moskevské konservatoři se samozřejmě této hudbě nevyučuje . . ."

Samozřejmě. Kde asi sedí ti "pracující", kteří v čemsi takovém vidí nebezpečí pro "socialistické zřízení"?

□

VÝCHODNÍ BERLÍN: POLICIE PROTI DEMONSTRANTŮM

V poslední době se v některých státech moskevského bloku množí případy, které naznačují, že v poměru mezi vládnoucími režimy a jejich poddanými velmi mnohé skřípe. Připomínám nenávistnou kampaň československých komunistů proti signatářům "Charty 77" ze začátku tohoto roku a ideologické putky zvláště s umělci a mládeží, které vládnoucí aparáty nemohly zamlčet v létě v Polsku a ve východním Německu (viz např. HN 10. září).

K posledníma případu došlo v hlavním městě "Německé demokratické republiky", která na předminulý víkend pozvala občany do hlavního města, aby oslavovali 28. výročí založení státu (7. října). Měla to být podle komunistického orgánu NEUES DEUTSCHLAND "slavnost radosti ze života, hrdosti nad dosaženými úspěchy", a byla to nakonec bitka mezi několika sty mladých lidí a jednotkami "lidové policie", které si v používání obušku nekladly nijaké zábrany.

Součástí oslav byl také "rock"-koncert v aréně u televizní věže, navštěvovaném centru Východního Berlína. Podle informací očitých svědků západních novinářů začal neklid poté, co nedošlo k vystoupení jedné předem ohlášené a velmi oblíbené "rock"-skupiny. Někteří z fanoušků se pustili do rozohněných debat s příslušníky pořadatelské služby, které obviňovali, že skupině vystoupit zakázali a pak už byl jen kroček k šarvátkám již ne jen slovním. Nástup policejních jednotek situaci vyhrotil. Došlo k zatýkání, několik osob bylo zraněno.

Režimní orgány se snažily přejít celou událost mlčením, ale to se nepodařilo, protože informace o bitce mezi mladými návštěvníky koncertu a policií se rychle rozšířily po celé zemi. Úřední tisková agentura Východního Německa pak oznámila, že šlo o "provokace, vyvolané několika dowdies". Celý případ musel být komunistickým orgánům velmi nepříjemný již z toho důvodu, že k incidentu došlo právě ve výroční den vzniku státu. Někteří funkcionáři prý vyjádřili obavy, že "třídní nepřítel" události "zneužije". . . (Mám takový dojem, že jsem se právě zařadil do uvedené kategorie!)

Ještě jedna zpráva o "Německé demokratické republice". Je z francouzského Štrasburku, kde začátkem října zasedali zástupci parlamentů 19 států tzv. Evropské rady. Parlamentní zpravodaj západoněmeckých poslanců, člen Křesťansko-demokratické unie, Erich Mende, seznámil účastníky se skutečností, že v letech 1963 až 1977 západní Německá Spolková republika "vykoupila" od východní "Německé demokratické republiky" "kolem 10.000" politických vězňů za zboží a tvrdé valuty v hodnotě "skoro 500 miliónu západoněmeckých marek" (t.č. něco přes 200 mil. dolarů). Mende chce rozvést tuto informaci do podrobností na plenárním shromáždění rady v lednu 1978. Jestlipak tento druh "obchodu" s politickými vězni odsoudí i italští komunisté, kteří jsou v Evropské radě zastoupeni? Nebo se to vyloží jako důkaz "humanity" komunistického "socialismu"?

ŠVÉDSKO: MLÉKA A STRDÍ UBYLO

Po dlouhá desetiletí patřilo Švédsko k zemím s nejvyšší životní úrovní. Ne snad, že by tento okruh movitých národů již opustilo, nikoliv ale letošní rok ukázal, že i jeho hospodářství není nezranitelné. Statistiky konstatují, že v prvním pololetí roku 1977 se zvýšily ceny o 13.2 procenta a koncem roku to prý bude 16 procent, tedy vzrust, který Švédové zažili naposled před 25 roky. Inflační kvóta překročila 12 procent, v Evropě je toho času vyšší jen ve Velké Británii a ve Finsku. Popuvé od roku 1930 si švédská vláda vypujčila peníze v zahraničí skoro jeden bilion dolarů! V srpnu vystoupilo Švédsko ze sedmičlenné Evropské měnové aliance, která je vázala držet hodnotu "kronv v určité výši, a ohlásilo devalvaci o deset procent.

Loni v létě vystřídala 44tiletou vládu sociálních demokratů koaliční vláda tří občanských stran, vedená ministerským předsedou Faellinem. Její současná opatření nejsou projevem neschopnosti, ale krajně potřebnou reakcí na hospodářské reality. Švédská ekonomie jakoby byla neutrpěla světovou hospodářskou recesí let 1974-1975 nezaměstnanost například nepřesáhla v té době 1.6 procenta, v čemž se jí rovnalo ještě jenom Švýcarsko. Avšak zdání klamalo.

Ukázalo se, že tento stav byl udržován metodami, které se jednoho dne jak se říká musely vymstít. Státní subvence udržovaly podniky v chodu, platilo se v řadě případů i za to, že se nepracovalo. Vyrábělo se do neskladovatelných zásob, které byly neprodejné, protože uměle udržovaný vysoký kurs švédské koruny dělal z importu švédských výrobků pro zákazníka neúnosný obchod. Přitom v posledních dvou letech si unie vynutily celkem 40ti-procentní zvýšení mezd a platu, což ze švédských pracujících sice udělalo nejlépe placené zaměstnance, ale dále zdražilo výrobu a obchod se zahraničím především. A ovšem: již v roce 1975 bylo přes dvacet procent národního duchodu věnováno na zdokonalování sociálního a zdravotního zabezpečení, mezitím se ještě o něco zvýšil. Švédsko má pověst "welfare" státu, ale . . .

Ukazuje se však, že na jedné straně přecenilo svoje síly a na druhé pak podcenilo vlivy, které má dnes světové hospodářství na ekonomii každého státu.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 22, 1977 — Vol. II, No. 43.

Phone: 181-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny: importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Movsiyakha — Alexandra Movsiyakha-Lala
Brokers

"CLEAN UP" MĚSÍC V CHICAGSKÉM "VELEHRADĚ"

Jak už jste se z našeho pozvání na české biřmování dověděli, přijede mezi nás 20. listopadu pan biskup Mořkovský z texaského Galvestonu-Houstonu, aby tuto svátost udělil našim dětem českého a slovenského původu a i dospělým, kteří dosud neměli možnost ji přijmout. Při této příležitosti posvětí i náš chicagský Velehrad.

Do té doby musí být ve Velehradu všechno pěkně čisté a v pořádku a proto vás prosíme o opravdu přátelskou, pospolitou, solidární pomoc.

Na dokončovací a čistící práce ve Velehradu je zapotřebí pomoci všech druhů rukou — šikovných i méně šikovných, pomalých či rychlých, schopných udělat cokoliv prostě KAŽDÝCH.

Bud'te proto tak hodní a zavolejte na naše telefonní číslo a přihlaste se, co byste byl(a) ochoten(a) dělat a kdy můžete přijít; o ostatním se již s vámi domluvíme.

Bud'te ale tentokráte tak dobří, a věc berte opravdu vážně. Nedejte na to, když vám Petr anebo Pavel řekne, že k nám volal a měli jsme obsazeno, a tak že prý — kde ho nechtějí, nebude se vnucovat. Vy se nás **tentokrát totiž musíte dovolat, poněvadž je třeba společné práce nás všech.** Vždyt' je to pro nás všechny. Kdyby se ale náhodou stalo a ve Velehradu byl telefon obsazen a vy jste neměli kdy čekat, až se linka uvolní, volejte laskavě na následující telefonní čísla: Ferdinand Küssel: ST 8-5341; Františka Uhlířová: 484-2106 a nechte tam vzkaz, který nám bude vyřízen. Anebo se pokuste zavolat nás znovu — **potřebujeme vás,** má-li se vám všem v chicagském Velehradu líbit a má-li sloužit našim společným potřebám.

Jistě se ještě z četby našich krásných vesnických románů pamatujete, jak se ve vesnici gruntovalo, když měl přijet na visitaci pan vikář. Jak v kostele, na faře, ve škole musilo být všechno vydrhnuto, nikde ani prášku!

A k nám přijede na visitaci ne pan vikář, ale sám pan biskup Mořkovský, zatím jediný, který naše duchovní potřeby v USA chápe. Přiletí k nám až támhle z Texasu a to "volno" na neděli 20. listopadu přímo vykouzlil ze svého stále obsazeného pracovního kalendáře, a to jen proto — aby naše děti a my všichni s nimi — jsme měli nezapomenutelnou životní vzpomínku na české biřmování v exilu i na několik prvních svatých přijímání v této nestálé dnešní době ve světě.

A k této vzácné události že bychom si neuměli dát společně a svorně ani tu naši "chalupu" v Chicagu do pořádku? Jen s chutí do toho a půl díla hotovo! — jak říká naše přísloví. Za jeden provaz se to přece jen lépe táhne, a proto už předem děkujeme všem ochotným dobrovolníkům a dobrovolnicím staročeským zaplat' Pán Bůh za zavolání, na které čekáme.

Jsou mezi vámi samozřejmě i někteří, kteří na manuelní práce z fysických či zdravotních důvodů nestačí, anebo je nesmějí dělat. Avšak i pro ně je dostatek příležitosti k společnému úsilí o naši chicagskou "vlastní střechu nad hlavou". Musíme rozeslat dopisy a udělat ještě řadu nutných drobných "papírových" prací. Bud'te tedy tak hodní a přihlaste se i vy! A vy, kteří opravdu pro nemoc, anebo stáří nám pomoci přijít nemůžete, bud'te tak dobří, upřímně se za nás modlete, aby nás Pán Bůh obdařil zdravím, sílil naši společnou dobrou vůli, vytrvalost, vzájemnou snášenlivost a ochotu k pochopení dnes nutného nám společného díla, aby nám ta práce při dobré náladě šla rychle od ruky.

Vděčně váš misionář

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

HOLIDAY FOLK FAIR

V sobotu 29. října a v neděli 30. října pořádá město Chicago na Nevy Pieru národnostní bazar "HOLIDAY FOLK FAIR", který je kulturním a kuchařským setkáním vystavujících etnických skupin, žijících v Chicagu.

Tento národnostní bazar se těší rok od roku většímu zájmu a oblibě. Však sami víte, jaké množství návštěvníků v těchto dnech na Navy Pier přijde.

Klub Domov bude mít letošního roku na Navy Pieru stánek v oddělení kulturních výstav a stánek v oddělení mezinárodní kuchyně, kde především budeme prodávat domácí pečivo, které u návštěvníku Navy Pieru je známé a oblíbené a jde dobře na odbyt. Prosíme proto naše štědré příznivkyně, aby věnovaly domácí pečivo tomuto našemu jídelnímu stánku. Když nás zavoláte do redakce Hlasu Národa (na telef. číslo 762-2044), rádi si pro ně přijedeme.

Pojedete-li kolem Velenradu (2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago), tak můžete nám je odevzdat tam anebo přímo na Navy Pieru, máte-li v úmyslu v sobotu, anebo v neděli "Folk Fair" navštívit.

Prosili bychom vás tentokrát ještě o jednu laskavost: kdybyste byly tak hodné a mohly nám předem sdělit, jestli s vaší dobrotou a laskavostí — (s upečením pečiva) můžeme počítati. Potřebujeme mít totiž aspoň částečný přehled darovaného pečiva vzhledem k nákupu. Děkujeme vám předem za vaši upřímnou přátelskou pomoc.

Čistý zisk z letošního Holiday Folk Fairu připadne chicagskému Velehradu na jarní domalování vnějších oken.

V neděli 30. října ve 3:00 hod. odpoledne mládež Klubu Domov se svými přáteli zatančí v našich krásných národních krojích v zábavním programu Folk-Fairu.

Přijd'te se na ně podívat jako i na vystoupení ostatních zúčastněných národnostních skupin. Obohatí vás to vnitřně a potěší.

Nezapomeňte si též prohlédnout náš stánek v kulturním oddělení a zastavit se na nějakou tu dobrotu u našeho stánku v oddělení mezinárodních kuchyní; přitom můžete ochutnat i pochutiny jiných národů a porovnávat.

Těšíme se, že se bud' v sobotu, anebo v neděli s vámi na Navy Pieru setkáme!

Pořádající výbor
Klubu Domov

UPŘÍMNÉ SRDEČNÉ POZVÁNÍ

celé naší krajanské veřejnosti z Chicaga a okolí na slavnost českého

SV. BIŘMOVÁNÍ

spojenou s posvěcením a otevřením česko-amerického kulturního a náboženského střediska

"VELEHRAD"

2657-59 SO. LAWNDALE AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

J. EXC. JAN L. MOŘKOVSKÝ,

sídelní biskup texaské diecése Galveston-Houston,
přijede mezi nás o svátku Krista Krále — V NEDĚLI 20. LISTOPADU 1977.
Účast slíbili i hosté z Říma a jsou zváni všichni naši důstojní pánové v USA a Kanadě, kteří se budou moci v tu neděli uvolnit ze svých pastýřských povinností.

Pan biskup Mořkovský udělí toho dne ve 2 hod. odpoledne svátost biřmování v chrámu Páně Bl. Anežky české (Central Park Ave. a 27. ul. v Chicagu) věřícím našeho původu — dětem i dospělým — kteří dosud neměli nikdy příležitost přijmouti tuto důležitou svátost věrnosti a křest'anské vytrvalosti v Kristově víře a v Jeho církvi.

Prosíme proto všechny zájemce, aby vděčně užili této vzácné příležitosti, která se nám tak hned zase v Chicagu nenaskytne a přihlásili se včas k tomuto českému udělování svátosti sv. biřmování česko-americkým biskupem.

Závěrečné datum závazných přihlášek je 1. listopad 1977. Prosíme vás však — nenechávejte přihlášku až na poslední týden!

Po českých bohoslužbách a udělení svátosti biřmování posvětí pan biskup budovu našeho chicagského "Velehradu". — Po krátkém obřadu posvěcení bude **společná hostina a taneční zábava s hudbou a programem.**

Sledujte laskavě naše pravidelné zpravodajství v Hlasu Národa.
Věříme, že celá naše krajanská obec se při této příležitosti sejde i s mnohými "přespolními".

TĚŠÍME SE NA VAŠI HOJNOU ÚČAST!

Dr. FRANTIŠEK SCHWARZENBERG,
předseda česko-amerického kulturního střediska "Velehrad"

Otec VOJTĚCH VÍT,
redaktor "Hlasu Národa"

Chicagský "Velehrad"

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

JIŘÍ SÝKORA:

Neotáčej se...

(Recense amerického románu o mladém misionáři)

Nový román spisovatelky Margaret Cravenové se jmenuje I HEARD THE OWL CALL MY NAME, čili "Slyšel jsem sýčka volat mé jméno". Dějištěm románu je indiánská vesnice v odlehlé pobřežní oblasti Britské Kolumbie. Kniha je kronikou každodenní činnosti mladého kněze, jenž je v této oblasti misionářem. Autorka prostým jazykem odhaluje základy života a smrti. Pobřeží Britské Kolumbie, kde se odehrává příběh románu "Slyšel jsem sýčka volat mé jméno", je syrová země vysokých hor a zrádných řek, s bujnou travou v létě a pokrývkou sněhu v zimě. Pro mladého misionáře Marka, kněze episkopální církve, je to podivný a odpuzující svět. Byl do tohoto vzdáleného území poslán, aby se jako kněz staral o roztroušené Indiány, kteří jsou pro Marka ještě zvláštnější než země sama. Indiáni žijí podle pravidel a způsobů starých jako sám čas, jež jsou naprosto odlišné od městské civilizace západního křesťanského světa. Jejich způsob života má základ v prostředí, jež je obklopuje, a jehož jsou součástí: řek, hor a lesů jejich rodné země. Margaret Cravenová o tom píše na jednom místě:

"Indián zná svoji vesnici; a jeho vztah k ní je silnější než vztah kteréhokoli bělocha k jeho zemi, městu či pozemku. Vesnice není pro Indiána jen čtyři míle širokým a tři míle dlouhým kusem země, jenž mu patří pouze od východu do západu slunka. Pro něho je vesnicí i řeka, i velryby, jež zahánějí ryby k ústí, aby je mohly lépe lovit. Pro Indiána je vesnicí i losos, jenž spěchá řekou nahoru v době tření, a vesnicí je i tuleň, pro něhož je losos kořistí. Vesnice, to pro Indiána znamená i "mluvícího ptáka" sýčka, jenž volá jménem člověka, jenž má zemřít..." Tím, kdo má záhy zemřít, je právě mladý kněz Mark. O tom je však informován jen čtenář. Mark svůj osud netuší a nezná. Důvodem, proč jej biskup do této indiánské farnosti pos-

(Dokončení na str. 5)

ČESKOSLOVENSKÁ

boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle, pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

DOBA "BĚHEM ROKU"

30. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: — Všemohoucí, věčný Bože, — posilni naši víru i naději a rozněť naši lásku, — ať milujeme tvá přikázání — a zasloužíme si splnění tvých slibů. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY SIRACHOVCOVY
(Sir 35, 12-14, 16-18)

Poněvadž Pán je spravedlivý Bůh, neplatí u něho stranictví. Není na straně proti chudákovi a vyslyší modlitbu utištěného. Nepohrdne sirotkovou prosbou, ani vdovou, když vylévá svou stížnost.

Kdo slouží z celého srdce Bohu, je milý a jeho prosba se dostane až do oblak. Modlitba ubohého proniká oblaka a nezastaví se, dokud tam nedojde.

Nevzdálí se, dokud Nejvyšší nezakročí, nerozsoudí spravedlivě a neobnoví právo.

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TIMOTEJOVI
(2 Tim 1, 6-8, 16-18)

Nejmilejší! Já už mám prolít v oběť svou krev, chvíle, kdy mám odejít, je tady. Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval. Teď jen už mě čeká věnec spravedlnosti, který mi v onen den odevzdá Pán, spravedlivý soudce. A nejen mně; stejně tak i všem, kdo s láskou čekali na jeho příchod.

Při mé první obhajobě se mě nezastal nikdo, všichni mě v tom nechali. Kéž je jim to odpuštěno. Avšak Pán stál při mně a dal mi sílu, abych plně hlásal evangelium a aby je slyšeli lidé ze všech národů. A tak jsem byl vysvobozen ze lví tlamy.

I v budoucnu mě Pán vysvobodí ode všeho zlého a zachrání pro nebeské království. Jemu buď sláva na věčné věky. Amen.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 18, 9-14)

Ježíš řekl těm, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, toto podobenství: "Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus, druhý celník.

Farizeus se postavil a modlil se sám u sebe takto: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník. Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.' Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout, nýbrž bil se do prsou a říkal: 'Bože, slituj se nade mnou hříšným.'

Pravím vám, že celník se vrátil do svého domu ospravedlněn, ne však farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen."

Odvážní mluvčí za základní lidská práva odsouzeni v Praze

Praha. Po dvoudenním přelíčení v úterý, 18. října byl v Praze odsouzen k tři a půl roku žaláře 64letý divadelní ředitel Ota Ornest a 53letý Jiří Lederer ke třem letům.

Podmínečně k 17 měsícum vězení byli odsouzeni 54letý spisovatel František Pavlíček a 41-letý spisovatel divadelních her Václav Havel. Všichni obžalovaní byli obvinění ze zločinu proti státu, ze spojení se Západem a z dodávání informací západnímu tisku, "ostouzejících" Československo ve spojitosti s Chartou 77.

Ota Ornest byl velmi aktivním obhájcem lidských práv, ostatní tři byli navíc signatáři Charty 77.

Jak vidět, spravedlnost má v komunistickém Československu stále ještě "zavázané oči", běží-li i jen o nevinnou kritiku marxistického režimu, a dvojí loket, jakmile se někdo odváží povolaně a veřejně prohlásit, že bolševický režim v Československu provádí plánovitě sociální diskriminaci vůči všem, kdo myslí v náboženství a v politice "nahlas a odlišně" od totalitní linie komunistické strany.

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.

POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Zpytování svědomí je něco docela jiného než některé pokusy o léčení patologických pocitů viny, pronásledujících choré duše, protože se zabývá vinou jako hříchem proti lásce k Bohu nebo lásce k bližnímu. Žádná forma psychoanalýzy nebo psychiatrie ji nemůže zrušit. Patologický pocit viny spadá do oblasti psychiatrie, ale může patřit i do oblasti duchovní. Musíme proto rozlišovat mezi vinou v užším a širším smyslu. Pocit viny vždycky znamená, že si člověk uvědomuje své selhání vzhledem k nějakému požadavku. Rozdíl mezi oběma druhy viny je právě v tom, jaké požadavky individuum uznává. Vina v širším smyslu nemusí být v žádném vztahu k selhání v oblasti mravního zákona. Může jít o porušení jiných zákonů a o nesplnění úkolů docela jiného druhu, a přece si pro to můžeme dělat výčitky. Když si člověk stanoví pro všechno své snažení příliš vysoký standard a pak ho buď z vlastní viny, nebo vinou okolností nedosáhne, může mít pocit viny. Někdo se může dokonce cítit vinen, když nedá správnou odpověď v televizní soutěži, džentlmen si může vyčítat, že poškodil čest své rodiny, středověký rytíř měl pocit viny, když porušil zásadu *noblesse oblige*. Přitom ani v jednom z jmenovaných příkladů nemuselo jít o hřích.

Známe pocit strachu, který má mnoho společného s pýchou. Někteří lidé mají pocit, že se provinili, když se jim nepodaří žít podle svého očekávání. Těžko se dá posoudit, má-li tento faktor určující úlohu při vzniku melancholie, charakterizované nadměrným pocitem viny. Pierre Janet se domníval, že každou ataku patologické melancholie předchází ve zkušenosti pacienta nějaká porážka, neúspěch. Dodal však, že takové stavy mohou mít velmi dlouhou inkubaci a že k zážitku vyvolávajícímu melancholii může dojít o mnoho měsíců dříve, než se melancholická deprese vyvine. Tam, kde pocit viny je zdánlivě zcela neodůvodněný, ukáže někdy podrobnější rozbor minulých zážitků, že postižená osoba má ve skutečnosti dost dobrý důvod pro to, aby měla špatné svědomí. A nemusí se pro to chodit do časného dětství a konstruovat oidipovské situace. Každý člověk se v životě dopustil věcí, které by se byly neměly stát. Nietzsche říkal už dávno před Freudem, že paměť tvrdí » toto jsi učinil « a pýcha odporuje » toho jsem se dopustit nemohl «; a paměť ustupuje pýše.

Někteří psychoanalytici tvrdí, že už samo vystopování pocitu viny až k jeho nevědomým kořenům může pacienta od tohoto pocitu vysvobodit. Je-li tento postup bezúspěšný, řekne se pacientovi, že dosud neuvedl tu pravou vzpomínku, trauma, a že se musí vrátit zpět až k svým nejranějším zkušenostem. Pocit viny je vysvětlován jako výsledek působení nevědomých sil, zastírajících každý čin, na nějž by člověk rád zapomněl. To by se však rovnalo tvrzení, že pacientův pocit viny nastal v takovém období života, kdy ještě nebyl zodpovědněn za své skutky - totiž v dětství. Takový názor může dávat jistou útěchu, ale neslučuje se s obecnou zkušeností, že od sebe nelze oddělit vinu a svobodu. Jen svobodné bytosti mohou hřešit. Jen člověku je vlastní rozhodování, zda chce poslechnout nebo porušit zákony své přirozenosti. Led táním nehřeší a oheň nemá vinu na tom, když uhasne.

Takové vykázání našich chyb do doby neodpovědného dětství je jen dalším příkladem podivně předpojatého myšlení, které se běžně vyskytuje u moderní psychologie na freudovském základě. Nemůže se vyrovnat se skutečností, že člověk může trpět pocitem viny, protože ví, že se dopustil něčeho nesprávného. Freudovec také ani nechce uvažovat o možnosti, že by pocit viny zmizel, jakmile by se objevila jeho pravá (nikoli nevědomá) příčina, pokud by provinilá osoba činila pokání a spáchané zlo napravila. Takový psychoanalytik nechce o této možnosti uvažovat, protože je přesvědčen, že jedině rozbor podvědomí může vést ke zlepšení – podle něho k vymizení symptomu. Takový psychoanalytik ovšem není schopen posuzovat účinnost zpovědi a pokání.

Freudovec někdy tvrdí, že zpověď nepomáhá při léčení komplexů, ať již vznikly, či nevznikly z porušení mravního zákona. Většinou zpověď špatně definuje, jako by šlo jen o to » vyslovit se «, a zapomíná, že ke zpovědi patří dostiučinění. Ukradené peníze se musí vrátit. Váhy spra-

vedlnosti musí být opět vyváženy. Pokud je vina odvozena ze skutečného hříchu, má léčivý účinek samo vystopování chybných kroků. V praxi vídáme často, že chorobný pocit viny pomine, jakmile člověk rozpozná nejdřív sám jeho pravou příčinu – tedy spáchané zlo, přizná je před druhým a konečně je kompenzuje přiměřeným dostiučiněním. I když bychom pominuli svátostný ráz zpovědi, přináší » pokání « psychologickou útěchu, může-li být zlo spáchané v minulosti vyváženo nějakým dobrem učiněným nyní. (Z toho důvodu by bylo docela dobré, kdyby církev obnovila některé přísné tresty, které bývaly kajícníkům ukládány na počátku křesťanství).

Pocity viny mívají často zdravou, rozumnou příčinu ve vzpomínkách na nepřiznané hříchy. Mohlo by nám tu pomoci rozlišování starých scholastiků. Existují dva druhy zla: *malum culpae*, čin spáchaný svobodně, s plnou odpovědností a v odklonu od Boha: a *malum poenae*, a to je něco, co nás potká bez ohledu na naše přání, asi jako bolení krku. To prvé je morálním zlem, v druhém případě jde o zlo fyzické nebo psychické. Svátost pokání se zabývá pouze prvním z obou. Psychiatrii náleží starost o psychické zlo, vzniklé prvotně z příčin nikoli mravních.

Někdy dojde k fyzickým nebo psychickým poruchám následkem hříchu; *v takovém případě* musí být nejprve upokojena duše a pak teprve může nastat pokoj *v mysli*. To jsou dvě rozdílné věci. Pokoj v duši znamená klid v určitém řádu, kdy hmotné věci jsou podřízeny tělu, tělo duši, osobnost bližnímu a Bohu. Pokoj v mysli je subjektivním klidem, jde o užší pojem. K získání pokoje v duši je třeba velkého mravního úsilí, ale pokoje mysli dosahují někdy i lidé lhostejní k rozlišování dobra a zla (a to je podle Písma » nepravý pokoj «). Na druhé straně je ovšem možné, že psychické poruchy brání jedinci v mravním a duchovním rozvoji. V takovém případě má před pomocí kněze předcházet dobré psychiatrické vyšetření. Rozumný psychiatr a zpovědník mohou velmi dobře spolupracovat; to je tak samozřejmé, že by další rozvádění tohoto tématu bylo stejně zbytečné jako založení spolku k vzájemnému obdivu. Jde nám zde především o ozřejmění rozdílu mezi vinou a nemocí, o protest proti redukování jednoho na druhé a o upozornění na užitečnost sebeanalýzy ve vhodných případech.

Každý člověk má ve svém srdci místečko, kam nedovolí nikomu vstoupit, ba ani se svíčkou. Proto můžeme sami sebe klamat a proto nás naši bližní znají lépe, než se známe my sami. Zkoumání podvědomí, pokud má být náhražkou za zpytování svědomí, tento klam jen utvrzuje. Často se ospravedlňujeme, že se řídíme svým svědomím, ale ve skutečnosti se řídíme svými přáními. Raději přizpůsobujeme své přesvědčení svému životu, než bychom přizpůsobili způsob svého života svému přesvědčení. Chceme, aby se náboženství hodilo k našim činům, místo aby se naše činy hodily k náboženství. Snažíme se udržet náboženství na spekulativní bázi, abychom své chování uchránili před mravními výčitkami. Sedíme u piana svého života a trváme na tom, že každá nota, kterou jsme zahráli, je správná, protože jsme ji zahráli my. Nedostatečnou víru ospravedlňujeme výroky jako » do kostela sice nechodím, ale jsem lepší než ti, kteří to dělají «. Je-li každý člověk svým vlastním soudcem a svou vlastní mírou, kdo by mu mohl říci, že chybuje?

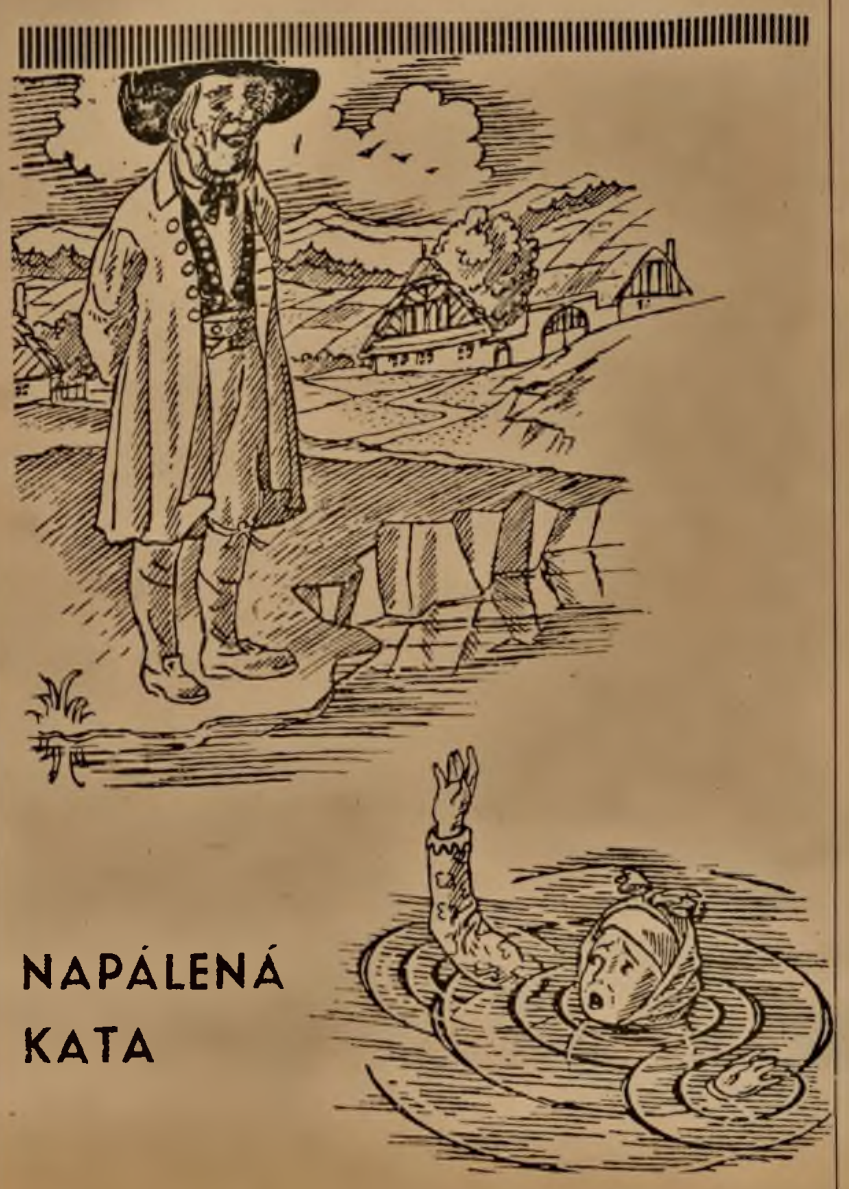
Nejenže nás zpytování svědomí zbaví takového sebeklamu, ale vyléčí nás také z deprese. Deprese nepochází z toho, že má člověk chyby, ale z nechuti postavit se jim tváří v tvář. Desetitisíce lidí se dnes trápí úzkostí, která není nic jiného než následek skrytých hříchů. Špatné svědomí je vždy svědomím plným strachu. Největší starosti pocházejí z neschopnosti vyrovnat se s realitou. (Proto se spíš snese bolest v přítomnosti než stejně velká nepříjemnost, která je ještě v budoucnu). Chorobnost se zvětšuje snahou hřích popřít, vymluvit se z něho nebo zakrýt bolavé místo.

Odkud pramení deprese ze sebelítosti, ne-li z naprostého nezájmu o starosti druhých lidí, který je přece hříchem? Voják na bitevním poli nedbá ran, pokud je mu drahá hodnota, za kterou bojuje, a duše, která zanechá svou úzkost a své starosti milosrdnému Bohu, se tím osvobodí od sebelítosti. Mnoho duší se podobá pacientum s furunkly: chirurgický zákrok a vypuštění hnisu by jim pomohly. Potlačené hříchy v nich vyvolávají tento druh smutku. V celých dějinách církve nežil světec, který by nebyl plný radosti: mnozí svatí byli velkými hříšníky, jako např. sv. Augustin, ale žádný nebyl smutný. To je docela pochopitelné.

(Pokračování příště)

VĚRA PROCHÁZKOVÁ:

PŘIJTE K NÁM HYJTU!

NAPÁLENÁ KATA

Ňáká Kata z Brnířova si tuze namlouvala; šecko míla, muže jaksepatří, k sjetu podobnýho, jidlo, vobleč, hale dopaví, doma jí nechutnalo, koukala, esli by se nedalo zabrousit někam jinam.

Namluvjila si jerenkrat ňákýho z Hlubokýho ha přitom v jednom kuse přemyjšlela, karak do toho, haby se toho svýho starýho zbavjila.

"Nebuj bláhová, Kato," poudá jí kamerádka, "živobytí mu nehukracuj, eště bureš mít darmo vostudu a řích; hale přilepči mu, vomastku, co snese, do všeho jidla! Von voslepne na vobje voči ha nebure most po tobě ha po tom tvým pásť ha na paty vám člapat!"

Kata poslechla, vod toho dne v kuchyňce šecko v mastnotě plavalo, s lívanců se jen slijvalo, toč ha dolky napučelý, samý dobrý polívky, huvězí, z kuřat ha slepic, Katíno muž, Venca, koukal, jako dy je na iným sjetě.

Dy huž to trvalo ňákyj čas, poudá jerenkrat Venca svý ženě: "Milá Kato, já tě muším řect smutnou novinu; divče, nepolekyj se, hale co já pozoruju, mně čim dál, tim víc slábnou voči. Dopaví, hde sem k tomu přišel," poudá ha zpod klapek po straně Katu pozoruje, co bure říkat. Mlčíla, enom se karak růže zapálila ha vod toho dne, jako dy jí poručí, mastila jako zteklá, hani za necht másla z chalupy neprodála.

Venca si lebedil, mlčíl jako zarezanyj, dělal, jako dy nevidí, ha při tom bul vočma šude, za storolou, v mařtalí, pod voknama, hde se Kata s hlybockým slijzala, krmjit ha vodit ho mušeli, rukama vokolo sebe šmakal, haž to jednomu za srce bralo, dy ho viděl.

Za pár měsícu poudá hospodář: "Mjilá ženo, takuvedlý živobytí, jaký já tary vedu, není k ničemu. Já se tary darmo trápím ha tvý chčasný živobytí darmo kazím, má zlatá, rozlujce se mnou, děkuju tě za tvý vopatrování, hale já se muším hutopjit!"

"Hdepa?" voptála se Kata, celá žíznivá. "Pryj, v rymíce za humnama. Poj ha připrav mě, habych se dlouho nemořil."

Kata ho vyvedla ven z chalupy na hráz, na vantroky muzskýho staví, na samyj krajíček — ha von poroučí, aby ho zády kvodě vobrátila ha sama se nejmíň na padesát kroků rozběhla, haby míl ten vobchvap ha doprostřed, do nyjvěčí hloubky zapád.

Poslechla — ha jen se rozlítla, sukně haž navrch hlavy, muzskyj huskočil — ha Kata, jak bula, vlítla rovnyjma nohama doprostřed rymíka.

"Hach, muj nejmjilejší mužíčku," naříkala ha polykala vodu, "poj mně na pomoc! Poj, ha vytáhni mě!"

"Japa tě vytáhnu," povídá Venci ha štrachá se zpátky do chalupy, "japa tě vytáhnu, dyž sem slepyj?"

Neotáčej se

(Dokončení ze str. 4)

lal, byl podmíněn biskupovou vírou, že tato zkušenost mladíka lépe připraví na to, aby přijal smrt.

Hned jeho první setkání s Indiány se zabývá smrtí dítěte. Mark navštíví jeho matku, ale neví co jí říci a jak ji potěšit. Margaret Cravenová o tom píše: "Matka čekala tak, jakoby čekala celý svůj život, jakoby sama byla částí času. Čekala tiše a trpělivě. Vzpomínala na to, jak se kdysi indiánské matky, jimž zemřelo dítě, dotkly těla zemřelého dítěte třikrát nohou a pronesly "Nedívej se zpátky. Neotáčej se. Jdi přímo. Odcházíš do země sýčků . . ."

Za rok svého pobytu mezi Indiány se Mark s jejich způsobem života postupně seznámí a smíří. Indiáni přicházejí do jeho malého, tmavého a chladného kostelíka, kde stojí udýchané varhany — a Mark se učí znát hodnoty jejich starobylých slavností a rituálů, a podílí se na nich. Svou vírou a lidskostí se nakonec stane částí vesnice, i Indiánů, a sdílí jejich lítost a hořkost nad tím, že se jejich společnost postupně rozpadá a zaniká . . .

* * *

A pak jednou za studeného zimního večera zaslechne sýčka, jenž volá jeho jméno. Ví, co to znamená. Zároveň si uvědomí, že dosavadní život mu přinesl mír a že mu dal sílu, aby mohl přijmout smrt. Smuteční řeč nad ním pronáší stará Indiánka: "Běž přímo, synku", říká stará žena, "Neohlížej se! Neotáčej se! Odcházíš do země našeho Pána . . ."

* * *

Román Margaret Cravenové je něžný příběh o lidech, kteří milují svůj způsob života v přírodě. Trvalým dojmem z knihy Cravenové je pocit smutku. Margaret Cravenová nám ukazuje, že prostí lidé, žijící v přírodě, mají svou duchovní moudrost ve věcech života a smrti, jež se z našeho moderního života vytratila. Podle jejího názoru starý svět odchází a ten nový nemá čáku na úspěch . . . (Jako věřící křest'ané bychom k tomu dodali: neobrátí-li svůj zrak a své srdce k Stvořiteli — Pozn. red.)

HLEDÁ SE —

JOHN MAREK, rodák z obce Veřovice pod Frenštátem. Jeho poslední známé bydliště bylo v Kanadě (snad: 243 Butter Str., Woodstock, Ont.). Chce s ním vejít nutně ve spojení v důležité záležitosti jeho přítel z Kalifornie. — Kdo byste o hledaném krajanu věděl, řekněte mu laskavě, aby se dopisem přihlásil v redakci H.N. Anebo: Kdo jste se s ním sešli, a víte, kam se odstěhoval, napište nám laskavě sami. Ze srdce vám za tuto službu děkuje redakce

DOPISY našich čtenářů

UNION CITY, OKLAHOMA:

Vážená redakce:

Dvanáctý Český festival Oklahomy započal v neděli 25. září ke cti sv. Václava v kostele sv. Jana Nep. v Yukon, Oklahoma s koncelebrovanou mší sv., obětovanou dp. Janem Michaličkou z Oklahoma City, — (který kázal česky i anglicky) — s místním farářem dp. Elmer Schwartz a dp. Václavem Michaličkou, O.S.B. Kostelem se rozléhaly české písně zvl. "Tisíckrát pozdravujeme tebe".

Krojovaný spolek "Oklahoma Czechs, Inc.", muži, ženy i dorost obsadil první lavice s nastupující Českou královnou, sl. Kunc a ostatními děvčaty, která se zúčastnila soutěže – Baleš, Dobrý, Hrdý, Kolář, Brakefield a Šwanda.

Církevní slavnost se zakončila zapěním čs. hymny "Kde domov můj". Na to bylo připraveno občerstvení v osadní síni, kde se rozpředla milá nálada.

Občanská slavnost

V sobotu dne 1. října byl velký průvod hlavní ulicí Yukonu, trval půl druhé hodiny; sledovalo jej na 25.000 diváků nejen z Oklahomy, ale i z Kansasu a Texasu. Maršálem byl Anton Steiskal. Následoval jej oddíl národních vlajek s kapelou v červenobílých krojích, za nimi jela odstupující Česká královna Cecilie Geffre z Lindsay a nastupující sl. K. Kunc z Oklahoma City s předsedou Pavlem Steiskalem z Oklahoma Czechs Inc. Všichni jeli ve staré Rolls Royce z r. 1947. Je to zachovale auto, které zapůjčila pionýrská rodina Bělských z Oklahoma City. Následovaly: "Koláčova královna" Regina Měsíc z Prague, Okla., oddíly vojska z I. svět. války, kavalerie i dělo, námořníci, skauti a skautky, oddíl místního sboru "Beseda" v krojích, Šreineři v arabských úborech, cyklisti a miniaturová auta — (v jízdě "vypisovali" číslo 8); jezdci na koních, plachtové vozy, staré kočáry, řada starých aut od r. 1910, řada starých skautů s flintami (jejich výpaly otřásaly se městským prostorem). Tu nechyběla ani stará česká dechová kapela. Z Oklahoma City a okolních měst bylo tu ze škol na 15 kapel i dvě z Kansasu. Průvod se uzavíral s Yukon Round-up Riders a Junior Riders.

Korunovace královny

Odpolední program započal po 1. hod.; řídil jej p. Waller, invokaci pronesl dp. Jan Michalička, českou národní i americkou hymnu zazpívala sl. Vladena Šesták. Uvítací řeč měl mayor města Richard Van Antwerp a po něm předseda Pavel Steiskal. Za "Oklahoma Czechs" poděkoval p. Janu Koubovi za jeho zásluhu, že dal oficiálně zapsat toto těleso a Yukon jako hlavní město české Oklahomy do státního archivu. Tato slavnost byla letos i výrazem uznání za naši čs. věc v celé Oklahomě právě p. Janu Koubovi.

Pak byla sl. Kunc korunována korunkou, šerpou a červeným pláštěm, jež ji odevzdala odstupující královna Cecilie Geffre. Všechny bývalé královny byly přítomny. V České síni v Yukon byla výstava různého umění, malířství, keramiky a řezbářství. Večer byl korunovační bál, kde vyhrávaly kapely J. Kaplana a G. Masopusta. Dodatek: dne 30. září bylo 100 stup., 1. října 65.

S pozdravem

P. Václav Michalička

* * *

Drahý důstojný Otče Václave,

děkujeme Vám za Vaši zprávu, vzpomínali jsme na Vás o svátku sv. Václava a doufáme, že Vám zdraví dobře slouží. Nechtěli bychom Vám zkracovat Váš pobyt mezi Vašimi drahými, ale v neděli, 20. listopadu na svátek Krista Krále byste neměl mezi námi v Chicagu chybět.

Vděčně Vás všechny u Michaličků v Oklahomě pozdravují.

F. Vojtěch

CEDAR RAPIDS, IA.

Milá redakce,

V měsíci září byl v našem městě návštěvou u příbuzných kněz z Československa, který nám zde sloužil zase jednou českou mši sv. s českým zpěvem a kázáním. To kázání o sv. Ludmile a sv. Václavu jsme si vyžádali a posíláme Vám je do H.N. Jistě bude zajímat mnohé Vaše čtenáře.

* * *

Svatá Ludmila

Sestry a bratři,

včera tomu bylo 1056 let, kdy na hradě Tetíně, nedaleko Prahy, zemřela smrtí mučednickou svatá Ludmila. Dnes slavíme její památku v tomto kostele, který je jí zasvěcen. Po víc než tisíci letech se dosud modlíme a zpíváme touž řeč, kterou se ona modlívala. Můžeme v tom vidět jeden z důkazů, že co je Boží je věčné. U Boha sto let je jako jeden den. Svatí jsou článkem, spojujícím nebe se zemí, člověka s Bohem. Na věky budu Tě oslavovat, Bože můj!

Tedy již tisíc let nám svatá Ludmila září svým příkladem.

Hořela láskou ke Kristu, byla horlivá v modlitbách, ráda poslouchala slovo Boží, přijímala vroucně svaté svátosti a důvěrně vzývala anděly a svaté o přímluvu. Z ryzí křesťanské lásky prokazovala hojné skutky milosrdenství chudým a utiskovaným. Lid nazýval ji matkou trpících, oporou nemocných, okem slepých a milostivou pomocnicí vdov a sirotků. Vůně jejích ctností šířila se po celé zemi a přispěla k tomu, že lid český přijímal křest z rukou apoštolů slovanských.

Tolik se, přátelé moji drazí, dočteme o svaté Ludmile, "lidu-milé". To jsou ty její ctnosti, které již přes tisíc let září celému křesťanskému světu.

Když uvážíme, že byla jednou z prvních, která se dala pokřtít se svým manželem Bořivojem, tehdejším vládcem v českých zemích, že neměla žádnou tradici, žádné vzory ve své vlasti, pak nás tím více musí udivovat s jakou horlivostí spolupůsobila s Boží milostí, jak horlivě uskutečňovala svatou víru ve svém živo-tě. — Byla vzornou manželkou, spolupanovnicí, pečlivou matkou, vzornou vychovatelkou svých dětí a svatou babičkou svým vnoučatům. Zvlášť jednomu z nich se venovala a vychovala ho tak, že Václav ji následoval svatým životem i korunou mučednickou.

Tam na hradě Tetíně, když se modlila, přepadli ji najatí vrahové. Svatá Ludmila se jim snažila připomínkou na dobrodini, která jim jako kněžna prokázala, odvrátit je od hrozného hříchu krveprolití marně. Potom s modlitbou na rtech, odevzdaná do vůle Boží, přijímá mučednickou smrt. — Klid, pevnost ve víře, duševní statečnost svaté kněžny vrcholí v síle prvních mučedníků. Stačila by jí jedna koruna statečné vyznavačky, ale Ludmila přidává druhou korunu mučednice, aby tak postoupila blíže k nebeskému trůnu.

Její smrt je vznešeným, slavným a svatým zakončením jejího svatého života.

Mučednická smrt dobré, zbožné a dobročinné kněžny vzbudila v lidu hluboký žal. Poutníci přicházeli k jejímu hrobu a uctívali ji jako světici. Brzo se vyprávělo o divech a zázracích, které se stávaly na přímluvu svaté kněžny Ludmily. Svatý Václav, vnuk svaté Ludmily, nechal za svého panování přenést ostatky svaté Ludmily do chrámu svatého Jiří na pražském hradě. Tento chrám postavil syn svaté Ludmily Vratislav a je tam také pohřben, nedaleko hrobu své matky světice.

Sestry a bratři, řekněte sami, o kom se mluví, na koho se vzpomíná z doby před tisíci léty, tam kdesi v malé české zemi? A žili tam v té době bohatí a mocní, silní a krásní, ale prach věčnosti je odvál. Zůstala a září nám svým příkladem však ta, jejíž život byl zakotven v Bohu svatá Ludmila. Kdo by chtěl ještě pochybovat o nezměrné lásce Boží k nám lidem? Proč toho malého človíčka, který se hemží pár roku na této zemi pozvedne k sobě do věčnosti.

Jako ta malá muška, která se třepetá až narazí na sklo jedoucího auta a končí svůj život. Tak si musíme připadat, žijeme-li jen a jen pro tento svět, jen pro to tělesné. Jak velká a krásná musí být naše duše, když po ní sám Bůh tou

U PANCNERA V BERWYNU

Strojek na dělání NOKŮ (halušek), $7.50, poštou $9.20.

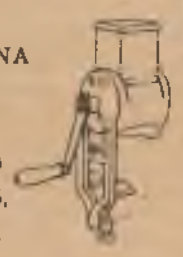

FORMY NA PEČENÍ, set: 2 na dorty, 1 vložka k pečení bábovky, $5.50, poštou $7.20.

KUCHYŇSKÉ POTŘEBY všeho druhu — váhy, struhadla, mlýnky na kávu, vařečky, kvedlačky a jiné.

MLÝNEK NA HOUSKU, $7.95 poš. $9.80 Malý $4.75, poš. $6.30.

BROŽURA Czechoslovak Pastries, $1.50, poš. $1.75.

KUCHAŘSKÉ KNIHY: od Jandáčkové a Rosické v češtině a angličtině.

Křišťálové sklo a keramika z Československa, rekordy české a slovenské, byliny, čaje a koření, české knihy — žádejte seznamy.

Háj F.: **Školák Kája Mařík**, 3 knihy, ilustrované, $19.50, poš. $19.95.

Hašek J.: **Osudy dobrého vojáka Švejka**, 4 díly ve 3 knihách, $11.00, poš. $11.75.

Již na skladě: české, slovenské, anglické **vánoční karty** i v jiných řečích.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3159

TUZEX

poukazy nebo objednávky řádně a spolehlivě provede

SOCHOR

TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave.
Endicott, N.Y. 13760

(Snad někdo stejně dobře, ale nikdo, nikdo lépe)

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

ží, aby ji učinil na věky šťastnou.

Přátelé moji drazí, snad nechceme pro pár ustaraných let, žít na věky výčitkami: že já jsem nežil lépe, nežil pro duši bylo to přece tak snadné! Posvěcovat svou práci modlitbou, přijímat utrpení, mít soucit s bolestí druhých, být spravedlivý, žít podle vule Boží. Jak mohu být na věky šťastný, když tady žiji, jako by Buh nebyl a přece vím že ta věčná radost, to věčné štěstí je Buh sám! Vzpomeňme na svatou Ludmilu: také žila na této zemi, měla starosti, bolesti i zklamání, a přece svou věrností a láskou k Bohu posvěcovala svou rodinu, svou vlast a má i po tisíci letech pro nás slova přímluvy.

Prosme ji, aby zvláště v tomto kostele, ve škole, která nese její jméno i v celé této farnosti byla učitelkou toho největšího umění umění svatosti, aby i v tomto prostředí vyrastali svati. Aby i po další tisícileti její jméno zustalo ve věčné paměti jejich ctitelu. Nezáleží jakou řeči budeme svatou Ludmilu prosit a vzývat Buh a svati rozumí každé řeči. Navíc pak my, věřící v Ježíše Krista, máme jednu společnou řeč: řeč vzájemné lásky.

Milujme se navzájem a pečujme o svou duši tak horlivě jako svatá Ludmila a pak i náš život bude na věky šťastný a bude to radostné shledání se svatou Ludmilou!

* * *

Kázání o sv. Václavu přineseme na tomto místě zase příště; naší věrné čtenářce ze Cedar Rapids děkujeme za vzpomínku a námahu, kterou vynaložila, aby nám opis kázání sehnala a poslala.

Fr. Vojtěch.

ASTORIA, NEW YORK:

Dear Father Vit,

I am enclosing my check in the sum of $20.00. This should cover my renewal subscription and the balance to be applied to your general fund. Although I am not too proficient in reading or writing Czech, I manage to find enjoyment in reading the articles in my grandparents' native tongue it's struggle but I do "make out".

With every good wish for your continued success. I am Sincerely Edward Babor,Jr.

Milý náš čtenáři,

ani nevíte, jak řádky jako Vaše člověka potěší, zvláště proto, že sem tam se člověk setká s nepochopením pro naši krásnou rodnou řeč i u nově příchozích, kteří doma dokonce i s dětmi narozenými v naší staré vlasti za mořem už česky nemluví. A proto tak skoro bychom Vás chtěli poprosit o "recept", jak to ta babička s dědečkem a Vaši rodiče dělali, že dokázali u Vás ten zájem o naši věc tak vypěstovat, že jste si jej udržel až dodnes, i když Vám ta čeština není už tak blízká. Přejeme Vám, aby pravidelnou četbou našich novin se Vaše znalost naší řeči obohatila, takže se stane pro Vás i zábavnější a jistě při ní zažijete i mnohé milé chvilky při vzpomínkách na své drahé našeho původu.

Hodně úspěchu ve čtení našich novin a zdraví Vám upřímně za redakci Hlasu Národa přeje

Otec Vojtěch Vít

QUEBEC, QUE., KANADA

Vážená redakce,

děkuji za Hlas Národa a posílám předplatné. Noviny se mi líbí a hlavně mám radost, že se nebojíte psát proti komunismu. Narodil jsem se v roce 1920 v Červeném Kostelci u Náchoda, v Kanadě jsem 26 let.

S krajanským pozdravem

Váš Zdeněk Vlach

* * *

Milý rodáku,

jsem opravdu rád, že také někomu "od nás" se Hlas Národa dostal do rukou a že se mu líbí. Celé to Podkrkonoší s krajem Orlických hor až po Jeseníky — pak Prahu s okolím znám asi ze své rodné vlasti nejlépe. Často vzpomínám na ten krásný kout naší nyní opět zotročené rodné země. Budete-li mít někdy kdy, napište mně. Třeba i máme nějaké společné známé, neboť nejen krajem, ale i věkem jsme blízko sebe.

V Červeném Kostelci jsem byl několikrát a přes Rtyni jsem chodíval s babičkou na pout' do Svatoňovic, rodiště bratří Čapků.

Srdečně Vás zdravím a skutečně mě potěšilo, že jste napsal.

Váš Otec Vojtěch Vít

MONTREAL, KANADA:

Srdečný pozdrav všem lidem dobré vule z Montrealu posíláme zároveň s přáním mnoha úspěchu ve vaší plodné práci. Tento rok je u nás ve znamení stěhování. Balím, poněvadž se chci odstěhovat do provincie Ontario. Krok za krokem se to tu zhoršuje. Na televizi ukazují stávky nezaměstnaných, v Quebecku zase je slyšet jen o separaci. Zkrátka všude mnoho slibů a jak se u nás říkávalo: "Sliby se slibují a blázni se radují." Hitler sliboval Němcum říši na 1000 let a vše zustalo jen při těch slibech. Quebeck je na cestě k nouzi. Onehdy, když bylo předběžné sčítání hlasů pro samostatný Quebeck, tak jich měli jenom 19%. Ale vím, že dovedou oklamat lidi, neboť jsou mistři ve lhaní, a tak jen Buh ví, jak to dopadne. Nevím, po kolikáté už začínám novou existenci, ale již jsme si na to už tak nějak zvykli, a tak dá-li Pán Buh, i z této bryndy se dostaneme. Zdař Buh!

Rodina Mitáčkova

Milí Mitáčkovi.

děkujeme za zprávy tam od vás, škoda, že nejsou lepší. Až se trochu usadíte v novém působišti, tak nám zas napište.

Hojnost Božího požehnání a štěstí do nového domova upřímně přeje

redakce Hlasu Národa

PALACIAS, TEXAS:

Cténá redakce Hlasu Národa,

děkuji za přátelské upozornění, pokud se týče zaplacení předplatného. Posílám osobní šek na $15.00 a bud'te tak hodní a posuňte datum na novinách o rok dopředu. Mám tedy zaplaceno do 6—22—78.

S přáním všeho nejlepšího od Pána Boha ve Vaší snaze udržet českou řeč a české vědomí v této zemi i jinde

zůstávám Váč čtenář

Frank A. Cepak

* * *

Milý náš čtenáři,

zaplat' Pán Buh za to rychlé vyrovnání předplatného. Jsme rádi, že jste s novinami spokojen.

Buďte hodně zdráv, s pěkným pozdravem

Redakce Hlasu Národa

NEW YORK, N. Y.:

Vážená redakce,

omlouvám se, že jsem vám nezaplatil dříve předplatné, ale teprve nedávno jsem se vrátil z Evropy. Předplatné vám posílám šekem naši sestřičky Mary Hilarine, která dopis i píše. Jelikož nevidím, nemohu ani čísti Hlas Národa, který znám jen z předčítání přátel. Mám k vám prosbu, za doby mé nepřítomnosti otiskli jste prý nějaké články o msgr. Šrámkovi. Slyšel jsem již hodně debat o politice 1. republiky a proto vás prosím, kdybyste byli tak hodní a poslali mi ta čísla, ve kterých byly. Díky za laskavost, rád uhradím, co požadovaná čísla stojí. Nedivte se, prosím, že vás s tím obtěžuji, ale když poslouchám výměny názorů svých známých, chtěl bych si o věci udělat svůj vlastní úsudek. Děkuji vám pěkně za vyhovění a přeji vám hodně odběratelů a též hodně pěkných článků od přispivatelů.

Se srdečným pozdravem

váš oddaný

Leopold Sliva

* * *

Milý náš čtenáři,

zaplat' Pán Buh za předplatné. Jsme rádi, že máte kolem sebe hodné lidi, kteří Vám ty naše noviny předčítají, když na ně sám nevidíte. Sestřičce Mary Hilarine pěkně děkujeme za napsání dopisu. Kdybyste viděl, jak jej pěkně téměř bez chyb napsala, měl byste radost.

Doufáme, že se Vám v Evropě líbilo. Najdete-li nějakou dobrou duši, které byste mohl nadiktovat své dojmy z Evropy a poslat nám je, byli bychom Vám vděčni. Rádi Vám posíláme požadovaná čísla.

Buďte hodně zdráv, sestřičku Mary Hilarine, Vaše předčitatele a Vás upřímně zdraví

redakce Hlasu Národa

Manifest spisovatelů z r. 1917 a Chartisté 1977

Když v lednu letošního roku se dostal text Charty 77 do zahraničí, ve velkém obdivu a úctě jsme četli odhodlaná a odvážná slova těch, kteří s plným vědomím, co je očekává, se odvážili promluvit jménem utlačovaných příslušníků našeho rodného domova za mořem.

V těchto dnech někteří z nich stáli před pražským soudem a v úterý 18. října byli odsouzeni k několika letům žaláře.

My, kteří se ani ve svobodném světě nemůžeme dovolati pro ně pomoci, v tísnivém pocitu bezmocnosti proti hrubé síle, která — jak se zdá — ve světě dočasně vládne, se strachující obavou vzpomínáme na ně v modlitbě — s neotřesenou vírou v konečné vítězství pravdy Páně.

Myslíme na ně tím více, že k jejich odsouzení z politických důvodů dochází ve dnech, které před 59 léty předcházely vzniku samostatného státu československého, jehož právo na vlastní svobodný život je v přítomné době opět dobýváno obětí: odnětím osobní svobody uvědomělým jednotlivcům.

Připomínají nám tedy ty, jejichž odvaze, práci a obětavosti vděčíme za založení naší První republiky. Ve své době i oni se octli v situaci podobné dnešních chartistů. Když mnozí z domácích představitelů politického života totiž selhali, poněvadž nepochopili dobu a přání vlastního národa, který zastupovali, byli to oni — duchovní vůdcové národa — kteří veřejně vůli národa vyslovili.

Při vzpomínce na 28. října 1918 zamyslíme se proto pozorně znovu aspoň nad některými větami Manifestu českých spisovatelů z května 1917, která zůstávají stálým závazkem i pro náš prodlužující se exil.

"Obracíme se k vám, pánové, ve velké době našeho národního života, v době, za niž všichni budeme odpovídat celým staletím. Sněmu českého tou dobou, bohužel vůbec není; jediným svobodným fórem českých poslanců může být prozatím jen říšská rada v Vídni. Nuže, pánové, aspoň tam buďte pravdivými mluvčími svého národa, aspoň tam povězte státu a světu, co Váš národ chce a na čem trvá! . . .

Touhy a práva národa československého nabývají nové posily a nového důrazu dosavadním průběhem světové války, za níž se dostává příští Evropě nového demokratického vzevzření. Ted' však se otvírají brány rakouského parlamentu a politickým zástupcům národů se poprvé naskýtá příležitost, aby budou-li chtíti, svobodně mluvili a jednali. Nedovedete-li učinit zadost všemu, čeho národ po Vás žádá a co Vám ukládá, vzdejte se raději svých mandátů a odvolejte se ke své nejvyšší instanci: k svému národu!"

Zaplat' Pán Buh za dar tisku:
Bohdal Jaroslav, Frankfurt/Main, West Germany $10.00
Smola Monica, Berwyn, Illinois, k uctění památky zemřelého manžela Václava $5.00

PRODÁVÁM —

letošní čerstvě sušené houby z wisconsinských lesů. $10 za libru i s poštovným. Poštovné platím sama. Objednávky posílejte na adresu:

Mrs. Agnes Gargulak,
Birchwood, Wisc. 54817

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Při prodeji a koupi domu vám svědomitě a ochotně poradí

VIC TĚŠÍNSKÝ

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd.,
Berwyn

Investice — půjčky
Dlouhá léta zkušeností

LETEM SVĚTEM

Brusel. — Západoevropské společenství už také trpí nadprodukcí a má velké zemědělské přebytky: "hory" másla a sýra, "masivy" mléka v prášku, celá "pohoří" cukru a obilí a plná "jezera" vína. Na tyto produkty však není kupců; pouze Sovětský svaz se urážil, že za směšně nízké ceny koupí 200,000 tun másla. Uskladňování těchto poživatin stojí hodně peněz. Vína prý bude možno užívat k výrobě voňavek a vodiček po holení; obilí, brambor a ostatních poživatin však je tolik, že se neví, co s nimi. — Kdyby byl do západní Evropy zaveden komunistický hospodářský systém, za chvíli by tam tyto problémy neexistovaly; zásoby by se rychle vyprázdnily, a produkce by klesla do té míry, že tamní země by musily hledat výpomoc u zbylých kapitalistických zemí. Kdosi pronesl pro Sověty "urážlivou", ale zkušeností potvrzenou poznámku, že kdyby se komunistům dala Sahara, zanedlouho by tam bylo nutno dovážet písek.

• • •

Pretoria. — Podle "Bílé knihy obrany 1977" Jižní Afrika si připravuje novou obrannou vojenskou linii, a to jak proti guerilům, tak i proti možné invazi ze severu. Území Jihozápadní Afriky, které brzy obdrží svou nezávislost, jakož i Rhodésie, jsou vypuštěny. Tato linka bude sledovat jižní břeh řeky Oranje, hranici s Botswanou, jižní břeh řeky Limpopo, národní park Krueger, a odtud půjde přímo k oceánu, kde skončí severně od přístavu Durban. Autoři Bílé knihy se domnívají, že Sovětský svaz tajně připravuje armády levicových zemí Angoly, Zambie, Mozambiku a Tanzánie, které později — snad v roce 1980, snad ještě později — mají pod jednotným vedením podniknout všeobecný nápor na Jižní Afriku. Dnes jsou tyto armády ve velmi chatrném stavu a autoři knihy se domnívají, že v tak krátké době nebude možno je dostatečně připravit, aby byly schopny akce proti Jižní Africe. Zdá se, že kromě sovětských vojenských specialistů jsou v uvedených zemích už přítomni také východoněmečtí, kubánští, rumunští a polští vojenští technikové. Jižní Afrika má výbornou armádu o 55,000 mužích; bere-li se ohled na milice, policii a rezervisty, byla by dnes schopna postavit do boje asi 315,000 mužů. K účinnému hájení celé nové obranné linie však bude podle vojenských odborníků potřebí armády o síle 400,000 mužů. Zejména obtížná k hájení bude 1,000 mil dlouhá hranice s Botswanou, na jejímž území jsou tábory černošských guerilů; Botswana je totiž polopustou zemí, kudy mohou snadno projet vojenské obrněné oddíly.

• • •

Hongkong. — Dva roky po skončení vietnamské války ještě stále prchají tisíce Vietnamců před komunistickým režimem, před hladem, terorem a koncentračními tábory. Doufají, že někde naleznou svobodu a novou vlast. Proto na sebe berou ohromné riziko a nadlidskou námahu při útěku na svobodu, která může vést pouze přes moře. Prchají většinou v rybářských člunech, neschopných plavby po širém moři, a čekají, až je některá loď potká a vezme na palubu. Lodi se jim však vyhýbají; jejich kapitáni se totiž obávají, že jim potom zůstanou na krku. Žádná z okolních zemí je nechce přijmout ze strachu, aby si nepokazily své vztahy s Hanojem; ani Malajsko, ani Singapur, ani Filipíny, ani Japonsko, ani Taiwan. V Hongkongu smějí zůstat pouze tři měsíce. Thajsko je přijímá jen s velkou nevolí; v tamních uprchlických táborech je už na 80,000 vietnamských uprchlíků. Spojené státy přijaly dosud 145,000 Vietnamců; za jejich začlenění do americké společnosti U.S. vláda vydala 500 milionů dolarů. Nedávno U.S. tajemník spravedlnosti dal dovolení k přijetí dalších 15,000 vietnamských uprchlíků. — Naše pohnutkové dvacáté století vejde tedy zřejmě do dějin — vedle všech svých úžasných vynálezů — válek, revolucí, koncentračních a uprchlických táborů — i jako století nového barbarismu a "stěhování národů".

• • •

Washington. — Na mezinárodní měnové a rozvojové konferenci ve Washingtoně, kam poslalo své delegáty 131 zemí nekomunistického světa, U.S. ministr financí Blumenthal zastával názor, že tři největší průmyslové země, Spojené státy, Západní Německo a Japonsko, by inflačními opatřeními měli pomoci všem ostatním zemím světa vyjít z jejich hospodářských nesnází; prý "jako lokomotivy by je měly vytáhnout z ekonomického bahna". Jeho kolegové z Japonska a ze Západního Německa však s ním nesouhlasili; podle jejich přesvědčení bude k tomu potřebná spolupráce více zemí, a také bude nutná spolupráce vlád jednotlivých zemí, které se často ukázaly neschopnými v hospodářském vedení své země. — V mnohých zemích světa ekonomie v přítomnosti ukazuje neutěšený obraz: hospodářský rozmach uvázl a nezaměstnanost stále stoupá. Politikové se obávají nové recese a s ní spojeného sociálního napětí a politického neklidu. Situace je prý zejména kritická v Portugalsku a v Turecku.

• • •

Jeruzalém. — Ministr zahraničí Izraele Moshe Dayan odhalil obsah izraelsko-americké dohody o svolání ženevské konference, která by jednala o uzavření defintivního míru na Blízkém východě. Tento dokument obsahuje šest hlavních bodů: 1) Při zahajovacím zasedání ženevské konference budou arabské země zastoupeny jednotnou delegací, mezi jejímiž členy mohou také být palestinští Arabové. Po zahajovacím zasedání se konference rozdělí na pracovní skupiny. 2) Tyto pracovní skupiny budou utvořeny takto: Egypt-Izrael; Jordánsko-Izrael; Syrie-Izrael; Libanon-Izrael. 3) O západním pobřeží Jordánu a o území Gázy bude jednat pracovní skupina, v níž budou zastoupeny Izrael, Jordánsko, Egypt a Palestinští Arabové. 4) Bude hledáno řešení problému arabských a židovských uprchlíků. 5) Základem pro jednání v Ženevě budou rezoluce Bezpečnostní rady O.S.N. 242 a 338. 6) Zůstávají v platnosti všechny původní cíle ženevské konference, která byla před několika roky pro vážné neshody přerušena a odročena.

• • •

Washington, D.C. — Výletní yachta, na které pluli tři Američané, byla na cestě z Thajska k severnímu Borneu — 35 mil od jižního cípu Vietnamu — napadena vietnamským dělovým člunem a odvlečena do Saigonu. Podle poslední depeše všichni tři Američané na yachtě jsou živi a zdrávi. Americké velvyslanectví v Paříži požádalo tamní vietnamské velvyslanectví o podrobné informace ve věci tohoto incidentu.

• • •

Bahrain. — Skupina čtyř arabsko-západoněmeckých teroristů se nad Francouzskou Riviérou zmocnila osobního letadla západoněmecké společnosti Lufthansa s 92 osobami na palubě a donutila je k cestě do Říma, na Kypr, do Bahrainu, Dubai, Jižního Yemenu a Mogadishu v Somálsku. Jako výkupné únosci žádají propuštění 11 teroristů, uvězněných v Západním Německu, propuštění dvou teroristů, uvězněných na doživotí v Turecku k vůli atentátu na izraelské letadlo — (byli při tom tehdy zabiti čtyři lidé) — a zaplacení 15.5 milionu dolarů na hotovosti. Tito únosci jsou ve spojení s teroristy, kteří před šesti týdny unesli v Kolíně nad Rýnem význačného západoněmeckého průmyslníka Hans-Martin Schleyera. V případě, že by jejich podmínkám nebylo vyhověno, hrozí usmrcením všech cestujících i členů posádky zajatého letadla jakož i průmyslníka Schleyera. Turecká i západoněmecká vláda dosud odmítly přijmout dané podmínky. Proto v pondělí 17. října únosci usmrtili na letišti v Mogadishu hlavního pilota uneseného letadla. (O "dobrém" vyřešení tohoto zločineckého vyděračství viz zvláštní zprávu.)

• • •

Stockholm. — Ve čtvrtek 13. října byla v Stockholmě Švédskou akademií Caroline udělena třem americkým lékařům Nobelova cena z mediciny. Dr. Rozalyn Yalow, 56-letá, z Veterans Administration Hospital v New Yorku, byla vyznamenána za své badatelské práce v oboru hormonů; je zakladatelkou moderní endokrinologie. Dr. Roger Guillemin, francouzský rodák, 53-letý, naturalisovaný Američan, vědec Ústavu Salk v San Diego, a Dr. Andrew V. Schally, 51-letý, rozený Polák, naturalisovaný Američan, z Veterans Administration Hospital v New Orleans, přispěli svými studiemi lidského mozku k porozumění spojení lidského těla a duše; (například podávají vysvětlení toho, jak duševní stavy — jako je deprese — mohou ovlivnit rovnováhu hormonů.) — Dr. Yalow je druhou ženou, která byla vyznamenána Nobelovou cenou z mediciny, od jejího založení v roce 1901. První žena, která obdržela Nobelovu cenu z mediciny, byla Američanka Gerty Teresa Cori; v roce 1947 se o ni dělila se svým manželem Carl Ferdinandem a s Argentincem Dr. Bernardo Alberto Houssay. — V pátek 14. října Královská švédská akademie věd udělila Nobelovu cenu z ekonomie na rok 1977 britskému ekonomovi James Meade, 70-letému, bývalému profesoru university v Cambridge, a Bertil Ohlinovi, 78-letému, profesoru ve výslužbě Stockholmské školy ekonomie, za jejich průkopnické dílo v oboru mezinárodního obchodu a přesunu kapitálu. Prof. Ohlin si sám klade za zásluhu, že prý zachránil moderní ekonomii před přílišným vlivem socialismu. Jeho hlavní dílo "International and Interregional Trade" vyšlo už v roce 1933; hlavní studie profesora Meade byla "The Theory of International Economic Policy".

• • •

Kapské město. — Dr. Christiaan Barnard provedl u jedné kriticky nemocné osoby implantaci srdce z opice šimpanze; pacient však zemřel tři a půl dne po operaci. Dříve v tomto roce provedl Dr. Barnard implantaci srdce z opice paviána, avšak pacient zemřel už několik hodin po operaci. Při implantaci je pacientovi ponechán také jeho vlastní srdce. Dosud tedy snahy o transplantaci či implantaci srdce nebyly korunovány úspěchem. Dr. Barnard provedl svou první operaci přenosu srdce právě před deseti lety.

• • •

Moskva. — Před 20 roky Sověti vyslali do vesmíru svůj první Sputník, čímž byla zahájena éra umělých družic. Američané je však záhy ve vesmírové technice předčili a přistáli první na povrchu Měsíce. Také sami začali systematicky prozkoumávat naši sluneční soustavu, a také sestrojili zvláštní letadlo, které bude moci spojovat zemi s vesmírovými laboratořemi a stanicemi. V létě 1975 bylo ve vesmíru provedeno "rendez-vous" mezi americkou a sovětskou vesmírovou lodicí; předtím však Ame-

ZÁSOBTE SE NA ZIMU VITAMINY — OBJEDNEJTE SI ZÁSOBU JABLEK!

Kdyby váš žaludek mohl mluvit, řekl by vám: "Chceš-li, abych ti dobře sloužil, dej mi jablko!"

V celém chicagském okolí všechny naše rodiny, jedinci i majitelé restaurací vědí, že michiganská jablka jsou nejlepší. — Letos jsou zvlášť dobrá a šťavnatá.

Předvídejte a nakupte si jich potřebnou zásobu! Prodáváme a dovážíme přímo na vaši adresu jednotlivé "bušle", nebo i celý "load".

Objednejte telefonicky hned tuto neděli — dokud zásoba stačí. — Volejte: 484-1017.

Hledám byt pro dovolenou na Floridě

Na celý měsíc prosinec hledám pronájem zařízeného jednopokojového bytu v Miami na Floridě. Nabídku pošlete do redakce "Hlasu Národa" a uveďte cenu celoměsíčního nájemného (rentu). Zn.: "Dovolená".

PŘIJME SE —

Přijme se zkušený kuchař neb kuchařka, obeznámení s českou a americkou kuchyní; dobrý plat a příjemné prostředí.

Adr.: 4716 Central Ave., Hot Springs, Ark. 71901
Tel.: (501) 525-1406 (Volat po 10 hod. večer).

ričané musili Sovětům ukázat potřebnou techniku pro toto setkání. Dnes krouží ve vesmíru už stovky umělých družic. Mnohé z nich konají nutnou špionáž, takže dnes už není možno skrýt před CIA žádnou novou mezikontinentální střelu, přemístění vojenské jednotky či stav sklizně obilí. Jiné družice slouží k přenášení telekomunikací. Zanedlouho všude na světě bude možno sledovat cizí televizní programy. — Sověti chtěli oslavit důstojně 20. výročí vypálení do vesmíru svého prvního Sputníka, a proto vyslali do vesmíru lod' Soyuz 25 s dvěma kosmonauty, která se měla spojit se sovětskou vesmírovou stanicí Salyut 6. Soyuz se však minul o 393 stop se svým cílem a kosmonauti se musili s nepořízenou vrátit zpět. Zdá se, že sovětský "vesmírový" průmysl dosud není tak vyspělý, aby si Sověti mohli dovolit úspěšné pokusy tohoto druhu. Technické vymoženosti socialismu žalostně pokulhávají za technikou svobodného západu. Soyuz 25 prý aspoň přistál "podle plánu" — 450 mil severně od vesmírového ústředí Baikonur ve Střední Asii; tak to tvrdila sovětská zpravodajská služba Tass.

• • •

Bahrain. — Pluk. Ibrahim Hamadi, president Arabské republiky Yemenu (t.zv. Severního Yemenu) — a jeho bratr Abdul Hamadi byli 11. října zavražděni v Sanaa, hlavním městě své země. V čele vlády země pak byla jmenována tříčlenná rada. President Hamadi musil dva roky čelit četným vzpourám proti své vládě. Spojené státy jsou se Severním Yemenem v přátelských vztazích, protože to je nárazníkový stát mezi Saudskou Arábií a marxistickým Jižním Yemenem. Neví se zatím, nepřikloní-li se noví vládci Severního Yemenu také k Moskvě, jako Jižní Yemen.

• • •

Madrid. — Ve španělském hlavním městě zemřel na srdeční mrtvici ve věku 73 let Bing Crosby, pěvec, komik a humorista, který po půl století obveseloval Američany v jejich životních trampotách. Crosby byl autorem 57 filmů a asi 2500 desek s lidovými písněmi, jichž bylo prodáno na 300 milionů exemplářů. Velmi oblíbeny jsou jeho vánoční písně; Crosby byl hluboce věřící katolík a ve filmu "Zvony od Panny Marie" vytvořil nezapomenutelnou postavu kněze-apoštola velkoměsta New-Yorku. Zanechal po sobě jmění ve výši asi 80 milionů dolarů. Jeden novinář charaktisoval takto jeho význam: "Groucho nás rozesmával, Elvis nás roztáčel, avšak Crosby nás rozradostňoval."

• • •

Washington. — President Carter a panamský diktátor Omar Torrijos vydali společné prohlášení o tom, jak je třeba rozumět nové smlouvě o Panamském kanálu. Toto ovětlení bylo vyžadováno některými U. S. kongresníky, kteří měli obavy o tom, zda po roce 2000 Spojené státy ještě budou mít právo hájit kanál, kdyby na něm byla plavba ohrožena. V tomto novém prohlášení Spojené státy se zavazují, že nebudou zasahovat do vnitřních záležitostí Panamy. Na druhé straně jim však bude dovoleno vojensky zakročit proti agresi, namířené proti kanálu, a v případě naléhavé potřeby budou mít americké válečné lodi přednostní právo průjezdu kanálem. Někteří kongresníci však ještě nedůvěřují a žádají, aby si Spojené státy nadále ponechaly kanál pod svou svrchovaností. Jiní považují kanál za zastaralý a domnívají se, že v případě atomického konfliktu bude v každém případě vyřazen z provozu od prvních okamžiků války. Proto požadují schválení nové smlouvy a odrazují od zbytečného dráždění Latinoameričanů zamítavým postojem. Odpůrci této smlouvy žádali v úterním zasedání Kongresu, aby se tedy i toto "vysvětlovací prohlášení" stalo dodatečně součástí navrhované smlouvy.

• • •

Paříž. — V koalici francouzských levicových stran, která má dosud naději na vítězství ve všeobecných volbách v březnu 1978, došlo mezi komunisty a socialisty k neshodě, která se v přítomnosti zdá nepřeklenutelnou. Existuje neshoda o řešení všeobecných ekonomických problémů, o výši mezd jakož i o výdajích na národní obranu a státní bezpečnost. Zatím co komunisté by chtěli provést dalekosáhlé znárodňování podniků a požadují podstatné zvýšení mezd, socialistům záleží v první řadě na reorganizaci a revitalisaci otřesené národní ekonomie. Žádná strana nechce ustoupit ze svých posic ani o píd'. Političtí pozorovatelé se domnívají, že francouzští komunisté se rozhodli jít svou vlastní cestou. Nedůvěřují socialistům, které podezřívají z úmyslu, využít komunistů k dosažení vítězství při příštích volbách a pak je nepřipustit ke skutečné vládní moci. Také možná socialisté chtějí nakonec učinit vládní koalici se stranou presidenta Valery Giscard d'-Estainga a vyloučit z vlády jak komunisty tak i De Gaullisty. Proto se komunisté na pokyn z Moskvy vrátili k rigorismu své ideologie a dávají přednost dlouhodobé strategii — vyjít jednou v budoucnu z voleb jako nejsilnější francouzská politická strana. Nyní soustřed'ují své úsilí na indoktrinaci továrních dělníků, mezi nimiž se francouzská komunistická strana rekrutuje. Francouzští socialisté se rekrutují u nižšího úřednictva, usilujícího o menší radikalismus a o méně zmatku při znárodňování průmyslu, bank a obchodu.

Svobodný svět užívá k oznamování svého životního stylu a svých zpráv celkem 258 krátkovlnných vysílaček. Tyto programy jsou určeny různým zemím, komunistickým i jiným. Voice of America má k disposici 96 krátkovlnných vysílaček, Radio Free Europe a Radio Liberty celkem 46, BBC jich má 67.

• • •

Chicago. — Angličan Dr. Patrick Wood a Australan Dr. Peter C. Arnold varovali americké lékaře před pokušením "socializované mediciny"; ukázali, že v jejich zemích pokusy o znárodnění péče o zdraví úplně ztroskotaly. Anglie, která znárodnila medicínu před 30 roky, prý trpí zcela nedostačujícím ošetřením nemocných, kritickým nedostatkem léčebných ústředí a dlouhými frontami pacientů, čekajících na ošetření. Pacienti, jichž problém není naléhavý, musí čekat 6 až 9 měsíců než na ně přijde řada v některé nemocnici. Protože vláda platí za léčení, lékaři jsou zahrnuti pacienty; obyčejný lékař může věnovat každému pacientovi průměrně pouze 3 až 4 minuty. Dr. Wood řekl doslovně: "Chci varovat Američany před omylem socialisované mediciny; tato prostě nemůže fungovat a rozpadává se — v Anglii, v Austrálii, v Kanadě, ve Švédsku i v komunistických zemích." Dnes se už víc než polovina Angličanů vzdala léčení na státní útraty a dávají přednost placenému ošetření u soukromých lékařů. Austrálie učinila pokus o socialisaci mediciny v roce 1975, avšak po pěti měsících upustila od svého záměru. U.S. Kongresu byly předloženy různé návrhy zákona o reformě léčebného pojištění, s nimiž se bude zabývat v příštím roce. Některé z nich pouze poněkud opravují současný systém amerického zdravotního pojištění, jiné však přímo žádají, aby se federální vláda sama plně ujala péče o zdravotní ošetření a celé U.S. zdravotnictví zestátnila.

• • •

Moskva. — Komunistické země užívají 432 krátkovlnných vysílaček k hlásání komunistického světového názoru do zemí, kde komunismus ještě není u moci; z toho 287 vysílaček je umístěno v Sovětském svazu a ostatní jsou v Číně a různých satelitních zemích. Tyto programy ideologického školení jsou vysílány v 60 různých jazycích. Charakterisují je dvě hlavní tendence: 1) Vynášejí se v nich stálé "úspěchy" komunismu ve všech oborech: v průmyslu, ve stavebnictví, ve vědě, v kultuře, v rozvojových pracích, ve zvyšování životní úrovně atd. 2) Kapitalistické země jsou představovány jako váleční štváči a dává se jim vina na závodění ve zbrojení. Komunisté nevěří zásadě, že lež má krátké nohy a daleko nedojde; spíše jsou přesvědčeni o tom, že Himler měl pravdu, a že se vždycky v každé zemi najdou nějací bláhovci, kteří jejich lžím uvěří, budou-li stále opakovány.

• • •

Washington. — U.S. kongresníkům byla doručena podrobná studie katol. sociologů, v níž se dokazuje, že na 30 milionů amerických dospívajících chlapců a děvčat je podrobováno hanebnému obchodnímu vykořist'ování. Především rockovou muzikou, avšak také "tržními odborníky", vytloukajícími z nich peníze reklamou, filmem, radiem a televizí; samozřejmě hlavně tím, že zneužívají lidských slabostí. Dnešní 14 a 16-letí mladí toho vědí v oboru sexuality z různých těch magazinů více než toho kdysi věděli 25-letí. Už 13-letým děvčatům se doporučuje, aby byla "sexy", a bezvousým hurvínkům se radí, aby "poznali sami z vlastní zkušenosti, jak se to dělá". Proč tato zélotsky přehnaná horlivost, zatáhnout mládež až po krk do sexuality? Aby byla přivedena ke koupi toho všeho, co ji údajně učiní sexuálně informovanou a přitažlivou: nesčetné gramofonové desky o "lásce", stereo, radioaparáty, aby mladí lidé byli neustále obklopeni rámusem a nemusili myslit, určité druhy obleků, nápoje, kosmetické přípravky, léky na odstraňování vyrážek na obličeji, atd. — Tyto vyrážky jsou v Americe u mládeže velmi rozšířené, protože mladí lidé se živí levnou odpadkovou stravou hamburgrů a čísburgrů. — Podle odhadů americká mládež utratí ročně za tyto a podobné projevy "kultury mládeže" 50 až 60 bilionů dolarů! Tento big business vysvětluje velkou horlivost těch, kteří z těchto dolarů žijí. Bláhoví rodiče, kteří se radují z toho, že jejich synové a dcerky jsou všestranně chytřejší, než byli oni sami v jejich letech. Škoda je i to, že v USA jinak nezbytné auto je dnes reklamou mladým přímo vnucováno, a o jeho nezdravém vlivu na soudržnost rodiny nemůže být dnes už žádných pochyb.

• • •

Miami. — V Miami se konal proces 15-letého Ronny Zamory, obviněného z vraždy. Ve Spojených státech vrahové jeho věku dnes, bohužel, nejsou vzácností. Obrana se snažila svalit vinu v této vraždě na televizi, která předkládá program plný násilí; mládež tento program přímo hltá a stává se násilnickou. Soudce však právem poznamenal, že sice je pravdou, že agresivní chování dětí a mladých lidí je vyvoláno násilím na televizi, avšak zdůraznil, že člověk, který vidí násilí na televizi, zůstává za své činy zodpovědným. Stejně zodpovědný za své činy je i člověk, který jedná pod vlivem drog či alkoholu, jež svobodně požil. Tak i Zamora byl pravděpodobně ovlivněn televizí, avšak za svou vraždu zůstává zodpověden. Jistě by bylo potřebí zlepšit naše televizní programy, avšak násilí na televibi neodnímá n a š i zodpovědnost. Stejně také neseme zodpovědnost za to, koupíme-li si zboží, inserované na televizi, ačkoliv její reklama zamlčí slabé stránky zboží. Slavný soudce tedy asoň nepřímo uznal existenci lidského svědomí a svobodné vůle, avšak zamlčel, že naší mládeži chybí mravní výchova. Ve svědomí mladého Zamory byla velká mezera, protože nebylo dostatečně citlivé na páté boží přikázání — "Nezabiješ" — a to z velké části vinou naší společnosti, která by měla být souzena v první řadě.

HLEDAJÍ SE —

Paní Regina Hoppová a dr. Jan J. Kukrál, naposled v Chicagu. Necht' napíší na adresu: FCI-43, Tregunter Rd., London SW10 9LG, G. Britain.

PRONAJMU —

4 pokoje, nezařízené, 1. poschodí, blízko Blessed Agnes Church, dospělým lidem. Nejlépe čeští nebo polští manželé. $100 na měsíc. Volejte: 762-1269.

JOHN'S MOVING CO.

Stěhujeme odborně cokoliv — kamkoliv v USA (i do Kanady) — nábytek — bytový i kancelářský. Též jednotlivé těžké kusy nábytku — ledničky a pod. při přesídlení z jedné obytné čtvrti do jiné.
Spolehlivě — rychle — bezpečně. — Plné pojištění.

Telefon: 463-6015

PAUL'S BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4177
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

7. kolo

Brno – Sparta 3:0
Žilina – Slavia 1:2
Bohemians – Inter 2:0
Dukla Praha – Plzeň 3:0
Ostrava – Lok. Košice 0:5
Slovan – Trenčín 6:2
Prešov – Teplice 1:1
Trnava – Dukla B. Bystrica 1:0

Tabulka po 7. kole

1. Brno	17:5	10
2. Lok. Košice	14:9	9
3. Slavia Praha	10:7	9
4. Bohem. Praha	11:8	9
5. Dukla Praha	19:12	8
6. Inter Bratislava	7:6	8
7. Trenčín	15:20	8
8. Sparta Praha	10:7	7
9. Trnava	6:3	7
10. Slovan Bratislava	12:4	7
11. Prešov	9:10	6
12. Banská Bystica	7:9	6
13. Plzeň	6:9	6
14. Teplice	5:10	5
15. Ostrava	6:14	5
16. Žilina	7:15	2

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

ŠVÝCARSKO—ČESKOSLOVENSKO 0:2

V závěrečném utkání skupiny vyhráli čs. fotbalovi reprezentanti do 21 let nad Švýcarskem lepším brankovým poměrem, získali 1. místo před Skotskem a zajistili si tak postup do čtvrtfinále Mistrovství Evropy. Oba góly dali Brňáci Janečka a Kroupa.

Přátelská utkání:

Maďarsko – Jugoslávie 4:3, Švýcarsko – Finsko 2:0; Švédsko – Dánsko 1:0, Holandsko – SSSR 0:0.

Kvalifikace pro MS v Argentině 1978

Skotsko—Wales 2:0

Vítězní Skotové se touto výhrou kvalifikovali na MS v Argentině; Československo a Wales jsou vyřazeny.

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

3. kolo

Sparta – Brno 2:1
Kladno – Košice 8:0
Jihlava – Trenčín 4:2
Litvínov – Vítkovice 3:2
Budějovice—Pardubice 1:1
Bratislava – Plzeň 9:3

4. kolo

Plzeň – Sparta 0:4
Kladno – Č. Budějovice 3:3
Pardubice – Vítkovice 3:2
Brno – Jihlava 1:4
Trenčín – Litvínov 3:7
Košice – Bratislava 6:3

Tabulka po 4. kole

1. Kladno	22:9	7
2. Sparta Praha	12:6	6
3. Pardubice	12:9	6
4. Litvínov	17:14	5
5. Bratislava	20:15	4
6. Č. Budějovice	16:13	4
7. Dukla Jihlava	11:14	4
8. Dukla Trenčín	12:16	4
9. Vítkovice	14:11	3
10. Plzeň	13:23	2
11. Košice	10:21	2
12. Brno	7:15	0

POK

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 23. října bude Sparta hrát doma na Morton West s týmem Maroons (Italové). Rezervy začnou hrát v 1 hod. odpol., a první týmy od 3 hodin odpoledne.

Manažér 1. týmu Jarda Fajkus potřebuje s celým týmem se pokusit o získání jednoho bodu, který potřebuje Sparta k záchraně.

Poslední utkání Sparta sehraje 30. října na Winnemac stadionu s týmem Hellenic (Řekové).

Není má Sparta 10 bodu a poslední Eagles 9 bodů, když v sobotu 15. října vyhráli s celkem Hellenic 1:0.

Končíme heslem: Ať vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

BÍLÝ SPORT

Nejlepší světové hráčky se setkaly na turnaji v Atlantě. Rozhodující utkání se stalo kořistí světové jedničky; Američanka Chris Evertová v něm porazila Australanku Fromholtzovou 6:3, 6:2. Ve čtyřhře prokázaly bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová, žijící nyní ve Spojených státech, a Holanďanka Betty Stoveová, že jsou dnes nejlepším deblem světa. Ve finále porazily jihoafrickou dvojici Cuypersová – Krugerová 6:4 a 6:2. Ve dvouhře žen předtím prohrála Navrátilová v boji o postup do semifinále s Američankou Billie-Jean Kingovou . . . Mezinárodní turnaj mužů v Kaanapali na Havajských ostrovech se stal kořistí Američana Jimmyho Connorse, který ve finále zvítězil nad svým krajanem, Brianem Gottfriedem, 6:2, 6:0. Jiný turnaj – v Rotterdamu v Holandsku pro sebe v posledním zápase rozhodl Rumun Nastase, jenž porazil Američana Vitase Gerulaitise 6:2 a 6:2 . . . V semifinále tenisového turnaje v Teheránu zdolal Američan Dibbs Španěla Orantese 6:2, 7:5 a Argentinec Vilas zvítězil nad Polákem Fibakem 6:1 a 7:5 . . . V Charlestonu v Jižní Karolíně se hrál turnaj tenisových veteránů. V rozhodujícím utkání prokázal vynikající formu Austrálan Rex Hartwig, který porazil svého krajana Franka Sedgmana hladce 6:0 a 6:2. V jednosetovém střetnutí poražených semifinalistů zdolal Američan Pančo Gonzales Dána Torbena Ulricha 8:4 . . . Ve čtyřhře porazili Sedgman s Hartwigem Gonzalese s Reedem 6:7, 6:4 a 6:2.

• • •

Kolik si při tom kdo vydělal?

U.S.T.A. TENNIS

Jimmy Connors	$611,616
Guillermo Vilas	382,707
Ilie Nastase	276,956
Bjorn Borg	276,253
Dick Stockton	271,526
Brian Gottfried	256,106
Vitas Gerulaitis	219,350
Eddie Dibbs	178,559
Wojtek Fibak	165,749
Harold Solomon	158,937

U.S.T.A. WOMEN'S TENNIS

Chris Evert	$305,368
Martina Navrátilova	228,467
Virginia Wade	169,093
Sue Barker	157,082
Betty Stove	106,612
Rosemary Casals	94,383
Kerry Reid	79,156
Mima Jausovec	60,765
Francoise Durr	50,000
Billie Jean King	44,348

• • •

VILAS — VYROVNANOST FYZICKÁ A DUŠEVNÍ

Vilas je v současné době patrně nejlepším tenistou na světě. Vyhrál mistrovství Spojených států ve Forest Hills, v němž mimo jiné rozdrtil Američana Jimmyho Connorse, dále mistrovství Austrálie a mistrovství Francie a vedl si nejlépe i v letošní Grand Prix. Dosáhl vítězství na jedenácti turnajích z jednadvaceti, a po skončení Wimbledonu nastoupil takovou sérii vítězství za sebou, že takřka získal nimbus neporazitelnosti. Konečně, o onem nimbus přišel nezaslouženě až prohrou s Rumunem Nastasem ve finále turnaje v (Ezán) Aix-en-Provence, jež byla ve skutečnosti spíše prohrou s Nastaseho podivnou, kontroverzní tenisovou raketou, zvanou "spaghetti", jejíž další existenci právě zakázali příslušní představitelé světového tenisu. Vilas je ve svých 24-ti letech nepochybně velkým sportovcem, a profesionálem v nejlepším smyslu toho slova. Ve hře je veden vlastní inteligencí a trpělivostí, a nikdy ne rozčilením nebo dokonce vlivem soupeře. Vilas ovšem nemá úspěch pouze na tenisovém kurtu. Nedávno vydal sbírku poezie a nyní píše filmový scénář. Je to velmi seriózní, inteligentní a zdvořilý člověk, který je osvěžením pro každého sportovního novináře, zvyklého většinou poslouchat navyklá klišé. Vilas má svou svéráznou filozofii. Vilas říká, že když jde člověk do kasína, a vyhraje napoprvé třikrát za sebou, počtvrté je skoro jisté, že prohraje. Takže když sem přijdu s tím, že jsem minule vyhrál — poznamenává Vilas — normální věc je, že prohraju. Dodejme, co jsme připomněli už na začátku: že totiž Vilas šel letos v létě v rozporu se svou teorií od vítězství k vítězství a první porážku mu neuštědřil ani tak Rumun Nastase, jako Nastaseho nezvyklá raketa . . . Velkým spolubojovníkem Vilase na kurtu je jeho nesmírná trpělivost. V tomto ohledu je pravým opakem řady předních hráčů, jmenovitě třeba právě Nastaseho nebo Američana Jimmyho Connorse.

Vilas hovoří o tom, že se velmi koncentruje. Nesoustředí se však při hře podle vlastních slov víc než na cokoli jiného. Vilas se domnívá, že soustředění by mělo být stále na jednom stupni, nemůže mít výkyvy dolu a nahoru. Je to ovšem těžké, zejména ve chvíli, kdy jste fyzicky unaveni. Člověk musí být velmi silný po duševní stránce, aby mohl kontrolovat své tělo, konstatuje Vilas. . . . Dodejme, že nejen po fyzické, ale především po duševní stránce patří Guillermo Vilas k světové špičce.

• • •

POZDĚ HONÍ BYCHA

Velkou cenu Kanady automobilů Formule jedna, jejíž výsledky se započítávají do mistrovství světa, vyhrál v Mosportu v Ontáriu Jihoafričan Jody Scheckter na Wolfu před Francouzem Depaillerem a západoněmeckým závodníkem Massem. V celkové klasifikaci je už ovšem rozhodnuto od prvního říjnového víkendu, kdy se jela Velká cena Spojených států. Staronovým mistrem světa je Rakušan Nikki Lauda, který má celkem 72 body. O 17 bodu méně má Jihoafričan Scheckter a třetí je s 47-mi body Američan Andretti.

• • •

Z ČESKOSLOVENSKA DO AMERIKY

K utkáním s nejlepšími týmy NHL přijedou v prosinci a v lednu sovětští a českoslovenští hokejisté. O programu turné československých hokejistů jednali v Praze ředitel asociace hráčů NHL, Alan Eagleson, a prezident Národní hokejové ligy, John Ziegler. Předpokládá se, že na severoamerický kontinent přijedou mezi 20. prosincem a 5. lednem dva silné československé výběry, založené na hráčském kádru Kladna a Pardubic a doplněné reprezentanty.

„Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit . . ."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC 6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A MNOHOLETÁ ZKUŠENOST TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ u soudu, doklady, formuláře (Zejména Americké Občanství) VOLEJTE: 795-7100

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veikerá Tuzexová služba
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

K pětasedmdesátinám našeho vědce K. Hujera

U příležitosti pětasedmdesátin prof. K. Hujera přetiskujeme z časopisu "Křest'anské listy a Husův lid" článek, který před patnácti roky napsal zesnulý Přemysl Pitter — tehdy k Hujerově šedesátce.

* * *

Dr. Karel Hujer dovršil 18. září svou pětasedmdesátku. Narodil se v Železném Brodě a už jako student v Praze se horlivě účastnil hnutí pro duchovní obrození národa a v době mezi oběma světovými válkami se stal svými přednáškami známým po všech končinách naší vlasti. Věnoval se astronomii, byl žákem slavného Flammariona, procestoval téměř celý svět a měl našemu lidu — zvláště vnímavému lidu prostému — věru co říci. Jsem si jist, že ještě dnes mnozí a mnozí příslušníci starší generace vzpomínají Karla Hujera a přáli by si, aby mohl — právě v této době — opět promlouvat k českým dušim, probouzet v nich víru v trvalé hodnoty duchovní a učit je poznávat vyšší oblasti nežli jsou ony nízké sféry našeho zhmotařštělého života.

Karel Hujer je profesorem astronomie a jaderné fysiky na universitě v Chattanooga ve Spojených státech a ředitelem tamější observatoře. Astronomie byla ode dávných dob zdrojem rozjímání, míru a ztišení duše. Kdo s pokorným srdcem studuje běh nebeských těles, nemůže než v úžasu se zastavit nad velebností vesmíru, jeho zákonitostí a souhrou a zpívat s dávným žalmistou: "Nebesa vypravují slávu Boha silného a dílo rukou jeho obloha zvěstuje. Den po dni vynáší řeč a noc po noci ukazuje umění jeho."

Je to snad jen překonaný idealismus minulých dob, jak to tvrdí marxističtí komunisté? Lze snad existenci vesmíru a života v něm vysvětlit bez působení nadpřirozené moci? Je opodstatněné tvrzení oficiální světské vědy, že život je ve svém prapočátku jenom výsledkem komplexních vibrací fysikálních částeček ve struktuře atomů? Nikoli, prohlašuje Karel Hujer: "Moderní fysika zjevila poznatky, které úplně překonávají a ruší materialistickou představu, že hmota je primérního významu pro člověka. Podle názoru věhlasných astronomů a fysiků na Západě je prapůvod života a vůbec počátek fysikálního vesmíru v nezbadatelných záhadách."

Dnes možno pozorovat i mezi významnými sovětskými přírodovědci tendenci, hledat nematerialistickou, duchovní představu vesmíru.

Karel Hujer vidí v dialektickém materialismu osudné pohanství našeho věku. Pozoruje jej v učilištích a laboratořích západních zemí. Avšak za "železnou oponou" je autoritativní moc a svými diktátorskými metodami dusí ducha svobodného bádání, který je podmínkou pravého poznání a vědění. "Nejednou se již stalo," píše Karel Hujer, "že badatel, který se domníval, že už položil prst na konečné tajemství, přišel posléze k poznání, že to byla zase jen bludná iluze. Nemáme tedy právo tvrdit, že naše poznání dosáhlo nějaké konečné formy. Když doktrina, třeba rozumná, je autoritativně prohlášena za dogma, pak její užitečnost se snadno mění ve vážné nebezpečí pro vývoj lidského poznání. Naproti tomu pravá věda může vést člověka k objevu jeho vyšších duchovních cílů a stává se cestou k poznání stále působící přítomnosti Boží."

V jiném článku píše Karel Hujer: "Úžasný úspěch vědeckých objevů v 19. století a technika našeho věku podnítily nepoměrný rozmach materialistického názoru . . . Člověk je příliš opojen svými vědeckými úspěchy, jeho náhled na svět a život je arogantní, cynický, dobyvačný. I dnes staví svoji babylonskou věž pýchy a marnosti . . . S objevem subatomické energie pojednou naše vědecké a technické vymoženosti zdaleka předstihly naši sociální, kulturní a duchovní úroveň. Jinými slovy, moderní člověk na prahu atomového věku se najednou stává sám sobě starožitností mezi vlastními technickými vynálezy."

Karel Hujer líčí jak neobyčejně zapůsobil let umělých družic na činnost v jeho hvězdárně. Praví: "Ačkoli celá věc je povahy naprosto technologické, hvězdy a vesmír jakoby najednou vypadly z programu a všecka pozornost se obrátila k umělým satelitům. Bylo to skutečně prazvláštní, když zástupy zájemců na naší observatoři zvědavě sledovaly umělé družice, zatím co nikdy nepoznaly mléčnou dráhu za tiché hvězdné noci. Je zarážející, že člověk, odrostlý v přílrádce dnešní civilisace, nemá tušení o daleko obdivuhodnějších zjevech kolem nás a v přírodě a ve vesmíru. Rouška vědeckosti tu vlastně zakrývá překotné soutěžení. A jaký jest jeho cíl? Sputnik nebo Explorer je hvězdou technologie, skvělým vítězstvím intelektu a rozumu, je podnětem k zvýšení horečného zbrojení a příznakem neblahých tušení. Před dvěma tisíci lety jiná hvězda ukazovala cestu mudrcům z Východu: hvězda zářivé naděje, vedoucí k zrození lásky."

"Člověku je potřebí něčeho, co jde mnohem hlouběji než to, co prohíhá dnes světem pod lákavým jménem věda. Věda bez pravého poznání a moudrosti nezachrání lidstvo, ačkoli materialistická filosofie ji prohlašuje za jakéhosi moderního spasitele. Zmechanisovaná věda, pečlivě a chladně oddělena od dějin a filosofie, vystává na obzoru tohoto věku jako mrazivý přízrak. Vědec se stává robotnickým majetkem státu a vědecký ústav a laboratoř nabývají podoby kasáren. Pro svůj úzký obor technolog ztrácí světlo moudrosti a nevidí lidstvo. Dnešní dobývání prostoru je symbolem zpovrchnění duchovního života. Ačkoli naše pozemská ješitnost se zabývá tím, kdo bude prvním dobyvatelem Měsíce, zůstane nepozorovatelně důležitějším to, co ponese naše zemská mysl do pustin měsíčních krajů: budou to myšlenky civilizovaného skalního pračlověka, anebo myšlenky člověka, který je vědomým služebníkem svého bližního"

* * *

Takto Karel Hujer neustává hlásat duchovní objevy a poznatky, které mu skýtá jeho nadzemská věda a prorocky nás varuje před následky zneužité vědy a zvrácené politiky pro všecko lidstvo.

At' cestuje dalekohledem do vesmírných dálek, či letadlem kolem zeměkoule, nebo kráčí po zříceninách dávných kultur, nedívá se pouze hmotným zrakem. Sleduje dění i na této pozemské vlasti jako kosmický divák, a tu slyší jakoby hlas věků. Svoje poznatky shrnuje v slovech:

"Při všem neblahém vření lidského moře, národů a rozštěpených skupin, moje víra stále jasněji vykresluje věčnost duchovních statků nad přechodností vnějších forem a seskupení." "Vše co v dějinách kdy získalo trvalou hodnotu a skutečně se stalo jádrem odvěké kultury, mělo svůj začátek v míru a tichu duše."

"Nedomnívejme se," pokračuje Karel Hujer, "že jako jednotlivci jsme pouhými, bezmocnými loutkami nebo diváky tohoto velikého dramatu dějin; naopak, každý z nás se může stát tvůrčím pojítkem na cestě, která vede k novému období lidstva, v němž bratrství bude víc než pouhým slovem, bude živou a tvůrčí skutečností. I když se zdá, že ve vnějším světě to bude ještě dlouho trvat, jednotlivec může dosáhnout tohoto nebeského naplnění kdykoli. Člověk byt' se fysicky zdál nepatrným, je věčnou, nezničitelnou částí, vtělenou do odvěkých zákonů a žádná tíha nemůže ho vyloučit z obecenství kosmického míru a vesmírového občanství."

* * *

Ač Karel Hujer se cítí světoobčanem, hlásí se vždy s hrdostí k svému českému původu, avšak s hrdostí, která zavazuje. Slova, která napsal o poslání Československa v roce 1938 do chicagské "Svornosti", jsou právě tak časová jako tehdy.

Bude postavena sluneční centrála pro výrobu elektřiny

Los Angeles — Brzy se začne se stavbou první experimentální sluneční centrály na světě pro výrobu elektrického proudu. Je to v blízkosti města Barstow v Kalifornské poušti. Tato centrála, jejíž zbudování bude stát na 100 milionů dolarů, má zásobovat elektřinou celé to město s 10 tisíci obyvateli. Tato sluneční elektrárna má být dána do provozu už roku 1980. Její výkonnost bude pouze 10 megawatů. Už však jsou plánovány také sluneční centrály, jejichž výkonnost 100 megawatů bude stačit k zásobování elektrickým proudem město o 100 tisících obyvatelích.

V Barstowské centrále bude 1760 zrcadel, z nichž každé bude mít plochy 40 čtverečních metrů. Tato zrcadla budou řízena několika kompjutry, a to tak, aby zachycovala sluneční paprsky v úhlu 90 stupňů a odrážela je na vrchol 80 metrů vysoké věže, kde se dosáhne teploty 500 stupňů Celsia. Pomocí této teploty bude tam pumpovaná voda přeměňována v páru, která pak bude pohánět turbiny pro výrobu elektrického proudu. V noci a při silném větru tato centrála nebude v provozu.

70
22. října

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

Ta láska matky, nezištná a vřelá,
vždy největších je schopna obětí;
ba, hotova je srdce vyrvat z těla
jen pomůže-li svému dítěti

Naší drahé mamince a babičce, paní

KRISTINĚ MOJSIJÁCHOVÉ,

majitelce realitní kanceláře v Chicagu, Ill.,

u příležitoti jejích 70. narozenin

přejeme a vyprošujeme

hojnost zdraví, Božího požehnání a ochrany do dalších let jejího láskou prohřátého životního podzimu.

Nina s manželem a Xeňa, dcery:
Eliška, Barbara a Kristynka, vnučky.

UCTIVĚ SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

Opožděně se v redakci Hlasu Národa dovídáme o 75. narozeninách našeho v celém světě známého ev. vědce

Prof. dr. KARLA HUJERA,

které slavil v rodinném kruhu letošního 18. září.

Z úcty za Vaše osobní přesvědčivé svědectví duchovnímu obsahu a smyslu Stvořitelem nám daného života a z vděčnosti za Vaši vzácnou spolupráci s naším skromným listem

Vám, vážený pane profesore,
přicházíme i opožděně blahopřát k Vašemu životnímu jubileu a vyprošujeme Vám v usebranosti hojnost zdraví, ochrany a hřejivé rodinné pohody od Pána všehomíra.

Vděčně:

Redakce HLASU NÁRODA

Samostatný Československý stát byl vyhlášen u pomníku sv. Václava

(Dokončeni ze str. 1)

pro národni shromáždění. V zasedaci sini staroslavného sněmu království Českého bylo skladiště aprovisace Zemského výboru. Po zemi válely se brambory a kroupy, na poslaneckých sedadlech stály pytle mouky, vzduch byl nasycen zápachem bramborů a vůní moučných výrobků. Na předsednickém stole byl pytlik s kroupami. Nařidili jsme, aby zasedaci síň byla ihned dána do pořádku, což přitomní sluhové s radostí slíbili.

Když jsme přijeli z Malé strany na Václavské náměstí, byla celá Praha vzhůru. Všude vlály prapory, policejní strážnici měli již své čapky ozdobeny slovanskou trikolorou, vojáci si strhovali růžičky z čepic a ozdobovali je barvami českými nebo slovanskými. Všichni jásali, zpívali. Ale současně bylo vidět, že lidé začínaji zamazávat německé nápisy a rozbíjet německé vývěsní tabule. Řekl jsem, že musíme jíti na hořejší Václavské náměstí, abychom tam působili, aby nedošlo k žádným výtržnostem, ani protiněmeckým, ani protižidovským, aby byl při této velkodějné chvili zachován klid.

Projeli jsme Panskou ulici a Městskými sady k pomníku sv. Václava, kde mezi tím již mluvil k zástupům dr. Zahradnik. **Tam jsme prohlásili samostatný Československý stát.** — Současně jsme varovali občany před jakoukoli výtržnosti. Ohromnými zástupy jeli jsme po Václavském náměstí dolu, poskytujícím obraz úplné národni svornosti.

Po této cestě jsme ses usnesli, že musíme za všech okolností sehnat kapely, které by procházely městem, aby nadšeni lidu bylo svedeno do normálních kolejí a lid se vybouřil zpěvem vlasteneckých písní. Z Obecního domu jsme telefonovali na radnici, aby byly zaopatřeny kapely. K jedné hodině hrály již kapely po městě.

V té době byly již také sokolské stráže z předměstí staženy do Prahy, takže Sokolové dělali pořádek a byli připraveni na převzetí stráže na vojenském velitelství.

S dělnickými organisacemi bylo hned ráno vyjednáno, že dělnictvo práci nezastaví a že oslavu české samostatnosti provede následujícího dne. Večer se konala plenárni schůze Národního výboru, na které byl přijat první základní zákon československého státu, který jsem v noci z 27. na 28. října napsal a jehož podstata spočívala v tom, že všechny zákony a nařízeni platí dále a že vládni formu samostatného státu ustanoví Národní shromáždění. Toto ustanovení bylo proto nutné, poněvadž bylo mezi všemi stranami smluveno, že našim zástupcům za hranicemi ponechává se úplná volnost co do formy vládni.

V té době neměli jsme zde ještě zpráv od našich delegátů ze Ženevy o jejich jednání s drem Benešem. Zákon tento byl jednomyslně přijat a tim vlastně převrat dokončen. Základním tímto zákonem mělo býti zamezeno, aby nenastal bezprávní stav, aby se celá státni správa nezastavila a aby se 29. října pracovalo dále, jakoby revoluce vubec nebylo. Toho bylo skvěle dosaženo a vzbudilo obdiv u cizincu nad vyspělostí našeho národa.

Dr. ing. h.c. HANS LEDWINKA (1878—1967)

bývalý technický ředitel automobilky TATRA v Kopřivnici na Moravě, byl průkopníkem evropského automobilového průmyslu

Nešovinistický automobilový svět vzpomíná letos 10leté výročí tragické smrti slavného evropského konstruktéra, který se zasloužil nesporně o vývoj československého autoprůmyslu, ale skřidil nevděk československých komunistů.

Narodil se 2. února 1878 v Klosterneuburgu u Vídně a přesto, že později dostal několik nabídek jiného občanství, zůstal věrným rakouským příslušníkem po celý svůj život.

Byl průkopníkem rourových páteřních konstrukcí, nezávisle pérovaných polonáprav a vzduchem chlazených Otto a Diesel motorů.

Oba jeho lidové vozy byly velmi úspěšné a nová nákladní auta se vzduchem chlazenými diesel motory dobyly světového uznání.

"Slovenská Strela", která zredukovala jízdu Praha—Bratislava ze 7 na 4¾ hodiny, byla též jeho cílem. Ledwinka byl jedním z posledních automobilových pionýrů, ačkoliv žádné vozidlo jeho konstrukce neneslo nikdy jeho skromné od českých předků zděděné jméno.

Za jeho neocenitelné služby byl mu udělen ve Vídni roku 1944 čestný doktorát technických věd; v komunistickém Československu měli pro něho jen kriminál.

Říká se u nás doma: "Kdo s čím zachází, s tím také i schází"; on skončil svůj plodný život při automobilovém neštěstí 2. března 1967 kdesi u Mnichova.

Mladý H. Ledwinka začal se učit svému řemeslu ve strojírně svého strýce ve Vídni a tam také navštěvoval učňovskou strojnickou školu.

Roku 1897 mu bylo 19 let a nastoupil místo konstruktéra železničních vagónů v Kopřivnické (dříve Nesseldorfské) továrně vagónů na Moravě. Jeho vzestup tam byl pro jeho schopnosti neobyčejně rychlý a brzy měl možnost pracovat i na vývoji aut. Už tenkráte na počátku své kariéry měl časté obtíže s hlavním mechanikem Svitákem, českého původu, ale Ledwinka měl skoro vždy technickou převahu. Nikdy také neměl žádné protičeské smýšlení, i když zůstával rakouským občanem.

Roku 1901 byl Ledwinka už na výši a měl auto-obor plně v rukou v Nesseldorfské vagónce, 1902 však odešel na krátkou dobu, aby se věnoval vývoji parních autovozidel; 1905 byl už opět zpět v Nesseldorfu na Moravě.

Na rozdíl od svého současníka Ferd. Porschého, který byl nadšeným propagátorem sportovních vozů, Ledwinka se snažil o zdokonalováni užitkových vozidel. Zaměřil svůj vynalézavý génius na vývoj motorů, převodů, rourových rámů a různých systémů závěsu kol s jemu vlastním elánem a důmyslem. Jeho myšlení bylo více méně v souladu s názory Ferdinanda Porsche. Ledwinka byl často označován za individualistu, ale jeho geniální konstruktérskou vynalézavost mu nemohl nikdo upřít.

Roku 1916 ing. Ledwinka znovu opustil Nesseldorf a začal pracovat u Steyra v Horních Rakousích. Roku 1927 převzal technické vedeni u fy. Steyr-Porsche; ale dlouho se tam nezdržel. Ledwinkův syn Erich tam pak pokračoval ve šlépějích svého otce. Byl také hlavním konstruktérem a oženil se s dcerou známého bohatého rakouského kloboučnického fabrikanta Hückela.

Roku 1921 se Ledwinka s láskou vrátil do Československa do Kopřivnice (dříve Nesseldorf) a zůstal tam v československých službách až do roku 1945. Během desítky let se tam proslavil s malým vozem TATRA o 1.1 litru obsahu s 2-válcovým — vzduchem chlazeným motorem vpředu vozidla, s rourovitým rámem a s nezávislým závěsem a pérováním kol. Pozdější podobný lidový vůz TATRA se 4-válcovým — vzduchem chlazeným ležatým motorem typu "boxer" byl taktéž velmi úspěšný.

Roku 1927—28 postavil přepychový vůz TATRA V-12 s motorem vzadu a r. 1934 vykonstruoval svůj první vzduchem chlazený V-8 motor, umístěný vzadu a vypravený s plně aerodynamickou karosérií.

Vzduchem chlazené motory pro nákladní vozy s rourovým rámem a nezávislým zavěšením kol uvedl na trh roku 1930. Vzduchem chlazené diesel motory pro nákladni vozy přišly do oběhu 1933. Ty mu přinesly trvalou slávu v technickém světě a právě za ty musel — ironií osudu — nevinně trpět v čsl. vězeních.

Po roce 1948, když se komunismus nastolil v Československu, Ledwinka byl jako technický ředitel TATRY v Kopřivnici obviněn z celé řady vymyšlených zločinů a dostal 6 let vězení, přestože 1200 českých občanů potvrdilo svými podpisy jeho bezvadné chování během okupace. Jediné, co se prokurátorovi v obžalobě hodilo bylo, že Ledwinka vyráběl nákladní vozy pro německou armádu. Je faktem, že za okupace všechny československé továrny a dílny a každý jednotlivec musel pracovat ve prospěch Hitlerovy říše, a je i pravděpodobné, že sám prokurátor pracoval nějak pro Hitlera, ale to mu nevadilo, aby bohorovně soudil Ledwinku.

Roku 1951 byl ing. Ledwinka propuštěn z čsl. vězení a komunističtí vládci v Praze si jej najednou chtěli opět získat. Hned mu nabízeli jeho staré místo techn. ředitele v závodě TATRA v Kopřivnici. Ing. dr. Ledwinka měl však charakter. Nabízené místo nepřijal a vystěhoval se do Rakouska, později do Mnichova. A když v r. 1967 firma Tatra oslavovala jakési slavné výročí, rudí mocipáni v Praze si opět vzpomněli na geniálního konstruktéra Ledwinku. Přáli si, aby se těchto oslav osobně zúčastnil a poslali mu pozvání. Ing. Ledwinka i tentokrát však komunistům odmítl. Byl to geniálně nadaný a charakterově veliký člověk.

*

Stručně napsal
Otto V. Drtina,
býv. konstruktér fy. Laurin & Klement v Ml. Boleslavi, nejstarší to automobilové továrny v Československu, která zanikla po zhoubném požáru r. 1926.

ČESKOSLOVENSKÁ
NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

srdečně zve k společné oslavě

28. října

pořádané

V NEDĚLI 30. ŘÍJNA 1977

ve 3 hod. odp. v SOKOLE TÁBOR
(Clarence Avenue a 16. ulice, Berwyn, Illinois)

Vstupné: $3.00.

PROGRAM: Uvítání předsedou oblastního výboru — František Kalkus; K významu 28. října — Dr. Mikuláš Ferjenčík, předseda ČSNRA

HUDEBNÍ POŘAD: Český pěvecký sbor LYRA — řídí prof. Frank Kubina; Slovenský pěvecký sbor ZORA — řídí Joe Bukový

SMYČCOVÝ KVARTET CHICAGO LYRIC OPERA: Antonín Dvořák — Kvartet č. 6 F-dur "Americký"

OZNAMENI ÚMRTI

Odbočka "Západní předměstí" ČsNRA
se zármutkem oznamuje svým členum a přátelum
úmrtí svého dlouholetého člena

br. Josefa Šafuse

a pozustalé rodině projevuje tímto
upřímnou soustrast.

Marie Langová
tajemnice

Vlasta Vrázová
předsedkyně

Felix Mikula

OSLAVA NEZÁVISLOSTI . . ?

(ÚVAHA K 28. ŘÍJNU)

Vrcholný každoroční podnik, na který nás normálně před léty přímo pohánělo srdce přeplněné sdílnou radostí, měl jsem chuť výjimečně nadepsat: — "Hlasitá žaloba na závislost či nesvobodu Československa." — Podnik bude letos tlumočit žalost nejen hodných krajanů, ale celého myslícího světa.

Zrození československé státní samostatnosti se letos připomíná v osudově vážném ovzduší bělehradské konference, na které má 35 signatářů (mezi nimi Spojené státy a Kanada) helsinské dohody dospět k úsudku, kdo onu dohodu dodržuje a kdo ne. — Dále má světovou ozvěnu bouřné ideové vlnění v samotném Československu, vyvolané "CHARTOU 77". — Tím také vzniklo čilé hnutí i v krajanské rodině v zahraničí. Je to hnutí jednotlivců. 28. října nebude letos dělení na starousedlíky, exulanty r. 1948 a r. 1968, na bratry české a slovenské. Tak alespoň předvídá a předpovídá uvažující rozum.

Obsahem má náš letošní "28. říjen" promluvit do vědomí a svědomí celé Ameriky a jejím prostřednictvím ostatního světa. Má světu připomenout nepochybnou a závažnou skutečnost: Dnešní Československo je nejen "srdcem Evropy", ale i zkušebním kamenem politické mravnosti a diplomatické počestnosti na světovém politickém fóru. —

Při pohledu na dnešní Československo měl by si svět zopakovat samotnou definici "státu" a střízlivou vážností se zeptat: Je "stát" společenství, ustavené z vůle občanů a kvůli společnému pozemskému blahu občanu, anebo jsou občané beznocnými obětmi "státu", který sám je konec-konců nástrojem zvůle několika jednotlivců? — Charta 77 volá do světa: Přirozená lidská práva by měla být i pro náš stát samozřejmostí. 700 signatářů Charty 77 jsou snad většiny zklamaní přívrženci marxismu. Nejčelnější z nich vyjádřili své smýšlení nejen podpisem: riskovali celoživotní persekuci v domovině, anebo doživotní ztrátu domova. — Letošní "28. říjen" má tedy světu důrazně připomenout: Charta 77 je protestem československých občanů proti porušování československé ústavy, proti porušování stanov Spojených Národů o lidských právech, proti porušování helsinské dohody. — Šedesáttisíc rudoarmějců na území staré vlasti hovoří řečí jasnou. — Náš "28. říjen" musí přímo nutit veřejnost, aby věnovala bdělý pohled konferenci v Bělehradě.

Letošní památný "28. říjen" neslibuje sice srdcím "sladkou úlevu", ale je tím potřebnější. Musí být s to, aby přilákal i (snad především) širokou americkou veřejnost a zřetelně promluvil do jejího svědomí. Má být důstojným a rozhodným odsouzením závislosti a důrazným zvoláním po nezávislosti Československa.

Bude-li letošní "28. říjen" důrazným a důstojným zvoláním po obnovení nezávislosti a svobody vlasti našich otců, pak snad nad chmurami předtuch a obav zvítězí hřejivý paprsek naděje . . .

K oslavě 28. října v České národní síni v Clevelandě

Slavnostním řečníkem bude posl. Otta Jelínek, člen kanadského parlamentu.

Krajanský výbor připravuje oslavu největšího společného svátku Čechu a Slováků, 59. výročí založení Československé republiky a vyhlášení československé samostatnosti na neděli 30. října v České Národní síni, 4939 Broadway. Začátek ve 3 hod. odpoledne.

Předseda přípravného výboru, dp. profesor Felix Mikula, se obětavě stará, aby tato tradiční oslava byla opravdu důstojná. V programu vystoupí opět Shaker Symphony Orchestra, sólisté a zástupci naší mladé generace. Za řečníka pozval Krajanský výbor kanadského federálního poslance Ottu Jelínka, M.P. Na tohoto aktivního člena kanadského parlamentu si naši mladí krajané jistě vzpomínají z jeho triumfálního vystoupení v Praze, kde Otto Jelínek se sestrou Marií získali titul mistrů světa v krasobruslení a vítězný pohár Kanadě, ktera celou Jelínkovu rodinu přijala po odchodu z Československa do exilu.

Otta Jelínek pozvání přijal, do Clevelandu přijede a promluví.

Krajanský výbor zve k účasti na připravované Oslavě 28. října naši celou veřejnost. Jako léta minulá se také obrací ke všem přátelům se žádostí o sponsorské příspěvky. Příspěvek sponsora je $25.00 a co-sponsora $10.00. Kdo by se chtěl stát sponsorem nebo co-sponsorem oslavy, ať laskavě zašle šek na adresu: Krajanský výbor, P.O. Box 347, Cleveland, O. 44127. Šeky vystavte na Krajanský výbor. Jména sponsorů budou přiložena k programu oslavy.

KV s díky kvituje první sponsorské příspěvky, které zaslali Mayor & Mrs. Ralph J. Perk; Mr. & Mrs. Zdeněk Kroček, Mr. & Mrs. Frank Kořínek; Mr. & Mrs. Martin Hrabík; Mr. & Mrs. Přemek Kocián; Jarmila I. Hynčík; Václav Hesoun. Mimořádný dík přísluší dp. profesoru Mikulovi za jeho velkodušný dar oslavě do vínku.

Krajanský výbor věří, že naši členové a přátelé projeví své porozumění jako léta minulá. Děkujeme vám a prosíme vás, zapište si neděli 30. října hned do kalendáře.

M.H.

Krajanský výbor dodatečně též srdečně děkuje všem přátelům, kteří návštěvou podpořili letní piknik KV v České síni Sokol. Upřímné díky všem sestrám a bratrům, kteří jste se podíleli na přípravách a za celodenní práci při pikniku.

Neobyčejné porozumění a štědrost projevil br. John Kubašta. Jeho česká kuchyně byla naší nejlepší visitkou. Ráčí a vděčně mu děkujeme. Vřelé díky též sestrám-kuchařkám D.T.J. farmy, které tak ochotně vyhověly naší žádosti a doplnily zásoby výletní kuchyně rychlou zásilkou výborných knedlíků.

Krajanský výbor srdečně děkuje i všem ostatním šlechetným dárcům za pěkné dary a peněžní příspěvky. Projevili jste tak pochopení pro naši společnou věc. Jmenný seznam všech dárců je přiložen k záznamu v zápisové knize KV.

POZVÁNKA

Místní skupina Společnosti pro vědy a umění SVU v Chicagu, Ill., pořádá v pátek 28. října 1977 v 7:00 hod. večer v "Crystal Room" (2. patro) restaurace "Stará Praha", 5928 W. Cermak Rd., Cicero, Ill., přednášku Rogera Dvořáka:

CHICAGSKÁ ČEŠTINA ZRCADLEM ŽIVOTA NAŠICH KRAJANŮ.

Roger Dvořák je absolventem Chicagské university, kde získal M.A. v oboru slovanské jazykovědy. Jeho speciální zájem se obrací především k historii našich krajanů v Chicagu, v níž má velmi rozsáhlé a detailní znalosti. Historický a kulturní vývoj naší chicagské etnické skupiny je námětem jeho chystané disertační práce. Přednáška bude pronesena v češtině a její začátek je v 8:15 hod.

Večeře (optional dinner) bude podávána přesně v 7:00 hod., (cocktaily pouze od 6:30 do 7:00). Opožděné podávání večeře, které oddálilo začátek naší poslední přednášky, se již nebude opakovat. Prosíme všechny členy a přátele, aby k večeři přišli včas, nejlépe již před 7 hod.

Výběr jídla možno sdělit tajemnici telefonicky. Tel. 652-5650.

Těšíme se na Vaši účast a prosíme, abyste pozvali i své přátele.

Ti, kdo nehodlají v restauraci večeřet, nechť přijdou přímo na přednáškový pořad v 8:15 hod.

Prof. Frant. Schwarzenberg
předseda

Božena Riedlová, tajemnice
2723 So. Austin Blvd.
Cicero, IL. 60650

SRDEČNÉ POZVÁNÍ NA NÁŠ PLES

Moravská kulturní společnost pořádá svůj 13. Československý národní krojový ples v sobotu 22. října, v Sokolovně Tábor na Clarence Ave. a 16. ulici v Berwynu, na který srdečně zve celou naši krajanskou a exilní veřejnost.

Začátek je v 7:00 hod. večer a program začíná v 8:00 hod. večer.

Vstupné $4.00. Lístky jsou v předprodeji u p. F. Pancnera, 6514 W. Čermák Rd., v Berwynu, u členu MKS a v sobotu u pokladny.

Ve velkém sále bude vyhrávat k tanci známá hudba Joe "Pat" Paterek a v dolejší místnosti bude hrát John Gall.

O reservace stolu volejte: Jane Štěrba, tel.: 788-1967, která reservaci vašeho stolu ochotně zařídí. Pro menší počet než 10 návštěvníku není možné reservaci celých stolů přijímat. Domluvte se proto se svými přáteli, s nimiž chcete u téhož stolu sedět.

Je připraven krásný program, na kterém předvedou členové Moravské kulturní společnosti tance v krojích. Mládež se pochlubí co dovede a "naše děti" vám zatančí líbivé tanečky.

Zatím si poznamenejte ve svých kalendářích, tučně a výrazně toto sobotní datum 22. října, že nesmíte zapomenout přijít si na náš ples zatančit. A v sokolovně Tábor na radostnou shledanou!

Moravská kulturní společnost

pořádá letos
svůj tradiční

ČS. KROJOVANÝ PLES

V SOBOTU 22. ŘÍJNA 1977
V SÁLE SOKOLA TÁBOR V BERWYNU
(16. ul. a Clarence Ave.)

Domácí moravská kuchyně.
Dvě hudby: Joe Paterek a John Gall.

Začátek: v 7:00 hod. P.M.
Začátek programu: v 8:00 hod. P.M.
Dar: $4

V Clevelandě společně vzpomeneme

59. VÝROČÍ PROHLÁŠENÍ ČESKOSLOVENSKÉ SAMOSTATNOSTI

důstojnou oslavou v České národní síni, 4939 Broadway Ave., v neděli 30. října 1977. — Začátek ve 3:00 P.M.

Kulturní program Shaker Symphony Orchestra
Slavnostní řečník: posl. Otta Jelínek, člen kan. parlam.
Krajanský výbor v Clevelandě

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Dne 5. prosince sloužil Don Bosko naposledy mši svatou v soukromé kapli, zřízené vedle jeho pokojíka. Už se nemohl ani obrátit při Dominus vobiscum a po svatém přijímání musil usednout. Od té doby sloužil vždy jiný kněz mši svatou a podal Donu Boskovi svaté přijímání. Po mši svaté se dal nemocný obléci a posadit do křesla, přijímal návštěvy a zpovídal. Ještě 17. prosince hlásilo se asi 30 hochů z vyšších tříd ke zpovědi u Dona Boska. Sekretář je odmítal, ale Don Bosko poručil, aby je pustil: "Bude to naposledy, co budu moci ještě zpovídat." A vyzpovídal s napětím všech sil na třicet studentů.

V ty dny navštívilo Dona Boska několik vzácných osob, putujících Turinem do Říma k jubilejním slavnostem Lva XIII.— V chudičkém pokojíku Boskově vystřídali se návštěvou: vévoda z Norfolku, kardinál mechlinský Goossens, pařížský arcibiskup Mons. Richard, arcibiskup kolínský, biskup trévský, biskupové Tissot, Bertagna, Leto a jiní, také četní poutníci francouzští, belgičtí, kanadští, švýcarští, polští, němečtí, chilští, brasilští a argentinští.

Ctihodný stařeček, nemocí všecek zeschlý a zkřivený, podmaňoval všechny návštěvníky svým veškerým zjevem. Bohatý měšťan z Lutychu, pan Bégasse, vyznal, odcházeje od Dona Boska: "Mluvil jsem s četnými vladaři, a nikdy jsem se nezalekl, ale před Donem Boskem jsem se cítil velice malým." Tato audience byla asi poslední v životě Boskově. Don Bosko v ní kterémusi návštěvníku pravil: "Toužím dostat se co nejdříve do nebe, tamodtud budu moci úspěšněji pracovat pro naši kongregaci a pro své syny a budu je lépe chránit. Zde už nemohu pro ně učiniti nic."

V prosincových dnech nadiktoval Don Bosko ještě několik vzkazů pro své spolupracovníky. Stojí věru zato, abychom si je přečetli a o nich uvažovali. Zde jsou:

Chceme-li, aby naše zájmy duchovní i hmotné měly větší a větší úspěch, pečujme především o úspěch zájmů Božích a podporujme duchovní i mravní dobro svého bližního almužnou.

Chcete-li snadněji dosíci nějaké milosti, prokazujte i vy milosti jiným, totiž almužnu, spíš než Bůh nebo Panna Maria prokáží milost vám. Skutky křest'anské dobročinnosti zavírejme si brány pekelné a otvírejme si brány nebeské.

Odporoučím vaší milosrdné lásce všechna Díla, jež Bůh ráčil mi po dobu asi padesáti let svěřovat. Odporoučím vám křest'anskou výchovu mládeže, péči o povolání k stavu duchovnímu a zámořské misie. Zvláště však vám odporoučím péči o hochy chudobné a opuštěné, kteří bývali na světě vždy nejlepším podílem mého srdce, a kteří, jak pro zásluhu Pána našeho Ježíše Krista doufám, budou mou korunou a radostí v nebi.

Po procházce 20. prosince se Donu Boskovi velmi přitížilo a lékaři mu poručili do lůžka. Poslechl, řka: "Už mi nezbývá nic, leč št'astný konec!"

Po celou dobu trapné nemoci myslil Don Bosko na Pána Boha, na své dílo a na nebe. Své návštěvníky prosíval: "Modlete se za mne všichni. Řekněte všem spolubratřím, aby se za mne modlili, abych umřel v milosti Boží. Po jiném netoužím." — A lidé se opravdu modlili. Z chrámu Panny Marie Pomocnice stoupala k nebi modlitba za modlitbou o uzdravení Boskovo, o jeho věčné spáse si byli lidé jisti.

Přetěžkým dnem Boskovy nemoci byl 23. prosinec. Tehdy pravil biskupu Caglierovi památná slova: "Uvědomuješ si dobře, proč musí svatý Otec chránit naše misie? Řekneš svatému Otci, co posud bylo jakýmsi tajemstvím: Naše kongregace a salesiáni mají zvláštní úkol obhajovat papežskou autoritu, kamkoli přijdou a kdekoli budou pracovat. Pod ochranou papežovou půjdete do Afriky, projdete ji, půjdete do Asie, do Tatarie a jinam. Mějte jen víru . . .!"

Večer navštívil Dona Boska kardinál Alimonda. Objal nemocného a políbil. Don Bosko sňal s hlavy čepičku a prosil: "Eminence, modlete se za mne, abych spasil svou duši. Odporoučím vám svou kongregaci." — Kardinál jej těšil a povzbuzoval, vzal mu čepičku z rukou a posadil mu ji na hlavu.

"Pracoval jsem podle možnosti, staň se se mnou svatá vůle Boží! Doby jsou těžké, Eminence, a těžké doby jsem prožil . . . Ale autorita papežská . . . autorita papežská! Pravil jsem tu Mons. Caglierovi, aby řekl svatému Otci, že salesiáni jsou na ochranu autority papežské, kdekoli budou pracovat, kdekoli budou žít."

"Tak, tak, drahý Done Bosko," přitakal biskup Cagliero, stojící u nohou lože, "ujišťuji vás, že vše sv. Otci vyřídím."

"A vy, Done Giovanni," pravil zase kardinál, "nesmíte se smrti bát, tolikrát jste jiným odporoučel, aby byli na smrt připraveni." — "Říkal jsem tak jiným," odvětil Don Bosko, "nyní je třeba, aby jiní tak říkali mně."

Zpovědníkem Dona Boska byl jeho spolužák ze semináře chierského a potom spirituál v útulně sv. Filomeny u markýzky Barolové, Jan Giacomelli. V roce 1885 zpovědník smrtelně onemocněl. Don Bosko mu tehdy řekl: "Bud' jen dobré mysli a neboj se, nevíš, že bude tvou povinností pomáhat v poslední hodince Donu Boskovi?" — Giacomelli okřál, Dona Boska na smrt připravoval a v poslední hodince pomáhal. Při beatifikačním procesu svědčil Giacomelli o Donu Boskovi takto: "Jeho nemoc i smrt shodovaly se s jeho svatým životem. Nespatřil jsem na něm nikdy nic, co by mohlo umenšit sílu a trpělivost jeho charakteru.

Ráno na Štědrý den byl Don Bosko slavnostně zaopatřen. Biskup Cagliero přinesl mu Velebnou Svátost a večer k jedenácté hodině udělil mu svaté pomazání. Don Bosko byl nesmírně dojat. Vzlykaje, prosil okolostojící: "Pomáhejte mi, pomáhejte přijat uctivě Pána Ježíše . . . jsem zmaten." Velice se potěšil, když mu řekli, že se požádalo u svatého Otce o zvláštní požehnání pro něj. O Božím narození došel telegram kardinála Rampolly: "Svatý Otec, zarmoucen nad nemocí Dona Boska, modlí se za něj a posílá mu vyžádané požehnání."

Po zaopatření sv. svátostmi umírajících řekl Don Bosko biskupu Caglierovi: "O jedinou věc prosím Pána, abych spasil svou duši. Odporoučím, aby se řeklo všem salesiánům, aby co nejhorlivěji pracovali. Práce, práce! Pracujte vždy a neúnavně o spáse duší!"

Když se rozneslo Turinem, že Don Bosko umírá, všude se lidé za něho modlili. Některé dny se jeho stav přechodně zlepšil. To bylo hned všude radosti. Ve dnech zlepšení zase co chvíle zaklepal někdo na dveře pokojíku Boskova a odcházel radostně, že slyšel několik povzbuzujících slov z Boskových úst. Jedněm odporoučel, aby šířili časté svaté přijímání, jiným šíření úcty k Panně Marii Pomocníci, jiným zámořské misie, zachovávání řehole, vzájemnou lásku, poslušnost, modlitbu. — Smrtelné lože Boskovo bylo opravdu katedrou, s níž doplňoval, čemu své syny po veškerý svůj život učil.

Na sv. Štěpána navštívila Dona Boska generální představená Dcer Panny Marie Pomocnice, a prosila o požehnání. Don Bosko odpověděl: "Ano, ano, žehnám všem domům Dcer Panny Marie Pomocnice, žehnám generální představené a všem jejím sestrám: nechť se přičiňují, aby spasily mnoho duší."

Večer téhož dne prosil biskupa Cagliera: "Zůstaň v Itálii, až se po mé smrti všechny záležitosti uspořádají."

Dne 28. prosince prosilo několik lidí Dona Boska, aby se modlil za své uzdravení. Don Bosko se usmál. "Děj se se mnou vůle Boží." Když mu předříkávali kratičké modlitby, opakoval je, když mu však řekli, aby se modlil: Panno Maria, uzdrav mne, mlčel. — Don Albera mu řekl, že už po třetí je nemocen smrtelně, že vždy po vroucích modlitbách okřál, že okřeje snad i nyní, Don Bosko mu odpověděl: "Nyní už neokřeji."

Dne 29. prosince si dal zavolat Dona Ruu a biskupa Cagliera a poručil jim, aby napsali všem salesiánům tento jeho vzkaz: "Konejte svědomitě všechny své práce, přejte si vzájemně jako bratři, milujte se, pomáhejte si a snášejte se jako bratři. Pomoc Boží a Panny Marie vám nebude scházet. Všem odporučte věčnou spásu mé duše a modlete se. Jeden druhého břemena neste . . ., dávejte příklad dobrých skutků. — Žehnám domům americkým, žehnám misionářům, biskupům, kněžím a rodinám a budu si vždy pamatovat, kolik dobra vykonali pro naše misie." — Obrácen ke Caglierovi dodal: "Šiřte úctu k Panně Marii v Ohňové zemi. Kdybyste věděli, kolik duší touží Panna Maria získat do nebe prací salesiánskou!"

Před Novým rokem, 30. prosince, tázal se Don Rua nemocného, jaký novoroční dárek dá salesiánům a hochům v oratoři. Nemocný odpověděl: "Hochům odporoučím úctu k Panně Marii a časté svaté přijímání, salesiánům pak práci a práci."

Dne 2. ledna 1888 vzkázal po biskupu Caglierovi všem salesiánům, aby byli vždy připraveni na smrt, ale na dobrou smrt a to četnými dobrými skutky.

Dne 13. ledna vyprávěl Don Rua nemocnému, jak kdekdo se zajímá o jeho nemoc, na vrátnici se neustále dotazují nejvýznačnější osoby, jak se nemocnému daří, noviny katolické i nekatolické píší o něm uctivě a sympaticky. Nemocný na to odpověděl: "Čiňme vždy všem dobře a nikomu zle."

Nejen v Turině, nýbrž i jinde, kde Dílo Dona Boska bylo známo, zajímali se všichni o nemocného. Noviny přinášely neustále zprávy o průběhu nemoci, četní korespondenti obléhali Valdocco. Z Francie, ze Španělska a z Itálie přijížděli do Turína ředitelé salesiánských domů rozloučit se s Donem Boskem. Do ústavu Božského Srdce v Římě přicházeli neustále kardinálové, biskupové, preláti a jiní hodnostáři, dozvědět se přesných zpráv o nemocném. V Barceloně byly zřízeny tři zpravodajské kanceláře, do nichž se lidé jen hrnuli zeptat se, jak se daří Donu Boskovi. — Velký zájem o Dona Boska jevil se zvláště v Paříži.

(Pokračování příště)

Zajaté západoněmecké letadlo osvobozeno

Mogadishu. Skupina 28 západoněmeckých protiteroristických specialistů podnikla se svolením somálské vlády o půlnoci z pondělí na úterý 18. října útok na zajaté letadlo společnosti Luftnansa, na jehož palubě čtyři teroristé — (dva západoněmečtí a dva arabští, tři muži a jedna žena) — drželi v zajetí 86 cestujících a členů posádky. Operace se bezvadně podařila; za pět minut tři teroristé byli mrtvi, čtvrtý byl těžce zraněn, a všech 86 zajatců bylo osvobozeno. Z lidí, zajatých teroristy, zahynul pouze západoněmecký pilot letadla, 37-letý Juergen Schumann, který byl zastřelen teroristy v Adenu v Jižním Yemenu.

Papež Pavel před tím vyzval teroristy, aby ustali od svého krutého podniku, a nabídl se za rukojmí, "bude-li to k něčemu dobré".

Tato záchranná akce čety západoněmeckých specialistů připomíná dobře známou záchrannou akci izraelského protiteroristického komanda na letišti v Entebbe v Ugandě. Izraelité však musili zároveň bojovat proti Aminovým pochopům, kteří jim v jejich akci chtěli zabránit.

Při tomto incidentu přišlo najevo, že i USA už mají zvláštní četu specialisovaných vojáků, vycvičených v obraně proti gangsterským vyděračům, kteří používají únosů letadel nikoliv pro útěk na svobodu, ale pro revolucionářské cíle, a tak stává naděje, že nyní dají tito letečtí piráti na chvíli světu pokoj. Aspoň do doby, než si najdou jiný způsob vydírání a násilí.

Read your
CATHOLIC PRESS
Millions of Catholics in the world today wish they had such freedom!

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
BIshop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

VOICE OF THE NATION

A BRIEF HISTORY OF THE DEVELOPMENT OF THE PARK SYSTEM IN NATIONAL CAPITAL PARKS

By: DR. GEORGE J. SVEJDA

(Conclusion from last issue)

The environmental education program within the National Capital Region is well organized. For example, the Rock Creek Nature Center which was developed as a part of the Mission 66 Program stresses the discovery approach to nature study and has been concidered one of the most valuable environmental resources for school groups. Another major environmental education resource is the old Lightship Chesapeake visited annually by over 10,000 city youngsters, where program includes pre-site and postsite material focusing on the present state of the Potomac Watershed area. The environmental education program at the Catoctin Mountain Park offers two hundred students from eight Washington D.C. schools not only the traditional environmental instruction but also the motivation for further learning. Oxon Hill Farm, Maryland, once part of the Oxon Hill Manor, the patent for which was issued to John Addison in 1668, and later a vegetable, work-rehabilitation farm (1890's-1950's), came under the administration of the National Park Service in 1961. It is annually visited by about 150,000 school children in groups and has a total visitation of about 300,000. The above-described four activities are considered the basis for environmental education activities for the children of Washington, D.C. In addition, the National Capital Region designed the camping and fun trips for the inner-city children between the ages of 8 and 12 provides transportation to outlying parks of recreational, cultural and historical interest.

The "Home Rule" legislation for the Nation's Capital passed in 1973 provided for a Federally-administered National Capital Service area or "Federal Enclave". The enclave will include Principal Federal Monuments, the Mall, West and East Potomac Parks, the White House, the Capitol Building, U.S. Supreme Court Building, and Federal executive, legislative and judicial office building located adjacent to the Mall and the Capitol. The Executive Branch will be responsible for providing police protection, road maintenance, and for assuring the provision for fire and sanitation services, using the resources of the District of Columbia Fire and Sanitation Departments.

Monuments, memorials and public building in the District of Columbia are synonymous with the National Capital because they are national in scope, significance and symbolism. The park-like character of the city adds dignity, beauty and stateliness to the Nation's Capital. The National Capital Region over the years provided not only the setting but also contributed to its physical development and has established a tradition of public service to the local community and the Nation as well. Under the guidance and supervision of the National Park Service and the U.S. Department of the Interior, the National Capital Region has a proud and unique history in the development of the park systems of this land ,and with its historical, cultural, recreational and natural areas it will achieve still heights of public service.

Looking Ahead

Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

ENERGY
Part Two

When it was thought that oil could be found in northern Alaska, our private enterprisers went and found it. They would have had that oil flowing to southern refineries five years earlier, except for government restrictions and regulations. After the Near East embargo, those restrictions were removed and immediately private enterprise went to work. That oil is now reaching the American market. If the government would remove the restrictions from off-shore drilling and allow the price of oil to seek its own level the response of private enterprise would be immediate, and no doubt, great quantities of oil and gas would be found, and our energy crisis relieved.

New Possibilities

American private enterprise is also very resourceful. Men are recommending the development of atomic energy and solar energy to help solve the energy crisis. We should be experimenting with each of them as rapidly as possible.

There are great possibilities through the development of nuclear fast-breeder reactors. It is believed that fast-breeder nuclear power reactors have the potential alone to exceed the total current energy output from coal, gas, and oil.

It's Puzzling

If our government believes that this energy crisis is equivalent to a war situation, why does not the government remove the restrictions and price regulations on the production of gas and oil, and allow private enterprises to greatly increase the flow of each. Moreover, why does the government take steps to greatly restrict, if not almost completely stop, the expansion of energy production through the fast-breeder reactors?

This leads some people to wonder if the government is really trying to solve the energy problem, or interested in using the energy crisis care to push the people into permitting government control of all production and distribution of energy in America.

When government has control of the production and distribution of energy, then government has control of the entire lives of the people. At best it is very difficult to understand why, under present frightening circumstances, the president should continue crippling restrictions on oil and gas production, and take steps to virtually halt progress in the field of fast-breeder reactors.

Why Listen To Russia?

It has also been said that the rapid development of nuclear power might provoke the Russians, and make the Salt negotiations more difficult. This, however, is an extremely flimsy excuse. For instance, in view of the attitude of Russia toward America, and because of her determination to develop a total Communist world, we should be seeking ways to make ourselves independent in the field of energy, as a necessity for survival. In the second place, our own American intelligence leads us to believe that the Soviet Union is actually putting great emphasis on the development of nuclear energy. It is believed that Russia is spending more time and effort in developing nuclear power than in any other area of the energy field. More than that, in view of Russia's determination to create a Communist world, we should expect her to attempt to prevent any development that would lead to the strengthening of America. So, we should not be restrained because of Russia's objections.

★ RELIGION IN CZECHOSLOVAKIA

On the surface, there is no evidence of religious oppression. Visitors from the West note that Sunday church services are well attended. Historically famous churches are used for concerts of high artistic quality. What the casual observer does not see is quite another matter. In Czechoslovakia, as in the Soviet Union, the long-range policy of the atheist government is to wipe out religion eventually. Billy Graham reportedly received a warm welcome in Budapest behind the iron curtain but this does not change the vital fact: that the Soviet Union, with the aid of its satellites, is determined to mold society the world-over its own image from which all religion is to be excluded. Unfortunately, Czechoslovak stooges are adhering to the Kremlin vision.

In Czechoslovakia, it began in 1949 with the Communist takeover of churches. The regime established by law the Government Bureau for Church Affairs with wide jurisdiction which makes of the Church a slave of an atheistic State. The Government Bureau has absolute power to control the finances of the Church and to approve or reject appointments and promotions of the clergy. Moreover, the Church is terrorized by the Penal Code of 1950. In the last four years the persecution of churches and religious societies has been carried out systematically with the quiet liquidation of spiritual and religious life as the ultimate aim. In school, children are taught from kindergarten and first grade that there is no God. Parents who at home still cling to the idea that there is a God, are to be reported and given a bad mark on their identity card. In Communist countries such as Czechoslovakia, citizens are observed, controlled and judged by their behavior to the day they die.

Conditions in the Catholic Church were reported to the Conference of Czech hierarchy, clergy and laymen and presented at the International Eucharistic Congress held in Philadelphia in August 1976. The situation was described as calamitous. More than 1600 Roman Catholic parishes of a total of 4600 remained vacant. The Communist Government Bureau for Church Affairs screens candidates for the seminaries and has the final word who is to be ordained. Thus the number of clergy is decreasing year by year. Five priests are ordained to replace 20 priests who died during the year. "Being a priest is a hazardous and dangerous profession." The faithful are

(Conclusion on Page 16)

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Noworul Memorial Chapels

2638 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

★ RELIGION IN CZECHOSLOVAKIA

(Conclusion from Page 15)

second-class citizens. Dissemination of religion is punished just as dissemination of forbidden literature.

Persecution of Religion

Freedom of Religion is one of the human rights denied Czechoslovak citizens, stated the now famous Charter 77, signed by 700 signatories. Inspired perhaps by the Charter signers, another group of Czech dissidents has submitted its list of grievances to the Czechoslovak Government. Some time this year, 31 members of the synod of the Evangelical Church of Czech Brethren, claiming the "Right to petition," drew up a report on the state of affairs in their Church and addressed a copy to members of Parliament in the hope of "creating better understanding between Church and State." In presenting their cases, the signers referred to laws and decrees to back up their plea, much as the charterists had done before them.

The true purpose of the Church is lost because "in our country ideology is a state monopoly and atheism is a part of it" and it is systematically enforced by the State Administration. "Since 1969 State authorities have refused to participate in any dialogue with followers of other orientation and use all modern methods of communication and enforcement to attain their goal. Militant atheism, as a State monopoly, has become very repressive toward Christians and Churches in order to achieve the final liquidation of religion."

In their petition, the protestors enumerated many grievances: Permission is often denied to assemble, to hold Sunday classes, to publish articles or books on a religious subject. Especially children and young people are "to be protected from religious interference." Ecumenical councils are under direct control of Government secretaries for Church Affairs. Contacts with Churches of other countries are also under strict Government supervision, even with the World Council of Churches. Permission to foreign visitors is often denied; recently Dr. Ph. Potter from Geneva, general secretary of the World Council, was refused a visa: (Note: The World Council of Churches has been known for its leniency toward Communist countries and for its criticism of Western fallacies on the other hand. And yet, for all its favoratism toward the Soviet Union, not even the World Council has met with approval of Prague).

The Communist Secretariat for Church Affairs tries to manipulate public opinion through a few individuals within the Church. In the petition many cases are cited, also names of pastors and members of the synod who failed to meet with Government approval and were therefore dismissed.

Students of theology must first be approved by the Government Bureau for Church Affairs and usually the most promising and best are promptly eliminated; the Secretariat is looking for obedient stooges, not for faithful preachers and theologians. The Secretariat also decides the permissible number of students. In 1969 there were approximately 800 students of theology in all the Churches of all denominations; the number has dropped to 400. In the Czech Brethren Church there are 30 congregations vacant and practically no congregation has two clergymen.

The power to revoke approval is a wicked weapon with which to subjudgate the clergy. A pastor or preacher lives under constant threat that his permit will be revoked. His activities and sermons are under scrutiny not only by local informers but also by STB, members of the State Security Police.

Pastors are requested to report to STB their contacts with friends abroad and any gifts they may receive. The acceptance of certain gifts is subjects to a government permit. Members of the Sekretariat have made it a practice to attend pastoral conferences and to enter into discussion in order to put the pastor on the spot and in open conflict with atheist ideology. Thus the clergy are undermined at every step. Teachers and pastors are isolated more and more and should they mingle with other members of the clergy, they run the risk of being accused of "illegal activities" by the STB. This happened, for instance, in Libštát where the police dispersed a friendly meeting in a private home and fined the host 500 crowns, who, moreover, lost his permit.

In 1974 the Ministry of the Interior, acting upon the recommendation of the Minister of Culture, Department for Religious Affairs, revoked the permission of the Association of the evangelical clergy of the Czech Brethren to conduct a week-seminar twice yearly for pastors. These were practical courses and discussions, also on such subjects as social welfare for widows and pensioners. Discourses on theology within the Church are practically at an end.

Contacts between the clergy and the young generation and with guests are subjected to government scrutiny. A person is expected to turn informer, to listen in on private conversations and report to the authorities. Much of government "business" is done by phone as officials are not required to justify their actions; also it is better not to have written evidence of government interference.

Pastors low class citizens

Pastors have the lowest salaries of all categories of employees and since the Communist takeover their pay has not been revised. A preacher is paid 896 crowns monthly before deductions at an independent post, otherwise only 696 cr. before deductions. Every third year his salary is increased by 60 cr. a month. This is less than the starting wage of a girl or boy out of school and half the wages of a low ranking factory worker earning 2,000 cr. As this is far below existence level, the Association of Clergymen has been paying 300 cr. a month from private contributions to members of the pastor's family.

A pastor has no legal protection and cases are cited in the petition. A pastor, conscientiously performing his Christian duty, can nevertheless be accused of "anti-social behavior" or of disrupting the official political line. Pressure is exerted by the government on pastors "to act in harmony with the political line o fthe State." Officials of the Government Bureau interfere actively at meetings of the synod, of preachers, curators, etc. and to all practical purposes decide on the speakers and on the subject of the discourse to take place.

In 1969, 10,700 children of the Czech Brethren faith signed up for a course in religion in school. In the next six years, the number dropped to 576 in all of Bohemia and Moravia. Not one child enrolled in the 21 congregations in Prague. The number attending Sunday school has also dropped sharply. This is due mostly to fear on the part of the parents who dread the consequences; very likely their child would not be permitted to attend a higher school of learning, probably not even the equivalent of a U.S. high school. It is dangerous even to teach religion at home as the child at school is taught there is no God.

Equality of citizens

Article 20 of the Czechoslovak Constitution guarantees "equal opportunity in all walks of life." Actually, citizens are judged by only one criterion: their loyalty to Marx-Leninism, as understood by the government authorities. Any deviation on the part of Communists themselves makes ineligible to higher office. Applicants striving for better positions are subjected to strict screening and absolute blind loyalty to Marx-Leninism is a prerequisite. Newspaper advertisements require that applicants have "kádrové předpoklady" (that they passed screening tests).

The Secretariat passes on candidates for entrance to the Comenius Protestant Theological Faculty in Prague. Graduates must also be approved before receiving their doctor of divinity degree. Conditions have worsened to such a degree that government officials serve on committees for the appointment of professors and of members in the synod. In other words, Communist control is felt everywhere, in every committee, in every office of the Church.

The petition of members of the Evangelical Church of Czech Brethrem is especially worthy of note because it is the Church of which Prof. Joseph L. Hromádka was the head, the Church which he hoped would bridge the chasm between East and West through Christian-Marxist dialogues.

"New orientation"

After the Communist takeover of Churches in 1949, Prof. Hromadka, founder of the Christian Peace Conference, sought a new approach to the Christian-Communist problem. He seemed to see more "light" coming from the East than from the West. Many of his former Western friends in the days when Prof. Hromadka lectured at the Princeton Theological Seminary, were dismayed and disturbed by his orientation, which won him several Kremlin and other similar "Peace" awards. It was believed by many in the West that he had led his Brethren off the path, but Prof. Hromadka could not be dissuaded from his course. He had faith in his "Christian-Marxist" dialogue until the day of the Soviet invasion of his country against which he protested vigorously on the international forum. But the pressure exerted by the Russian Orthodox Church was such that he resigned as president of the Christian Peace Conference and died soon after, a broken man, knowing that 20 years of his endeavor had been wasted on the wrong course.

The Charter and Human Rights

The Communist Government struck back against the signers of Charter 77 and demanded that all religious organizations issue their own statements denouncing the human rights manifesto ("Quiet Czech Religious Struggle," by Richard M. Harley, special to the Christian Science Monitor, March 4, 1977). The situation for the Churches was precarious, yet they managed to resist government orders.

According to Keston College for the Centre for the Study of Religion and Communism in Kent, England, some 500 churchman have been banned from their pastoral duties since 1968. Many of them have been reassigned to manual work, driving trucks, operating elevators and gravedigging (Research Center for Religion and Human Rights in Closed Societies, New York).

Signers of Charter 77

Harassment of the signers continues. It is incredible what fear and fury has taken hold of top government officials against the powerless petitioners for human rights. The better-known and more prominent signers must now live in isolation in the country, removed from friends in Prague. The great majority have been ousted from their jobs and many are unemployed.

Recently another signer, Jan Princ, was arrested, as reported by the free press in the West. Jan Princ was once a member of the disbanded Plastic People, a pop music group, several of whose members are now serving a prison term. As to Mr. Princ, the police invaded his home in Rychnov, near Děčín, where a farewell party was going on for Paul Wilson, a Canadian, who had married a Czech girl ten years ago and had played at one time in the band. Now he was to return home without his wife who was still waiting for her permit to leave the country with her husband. The police found no incriminating material, although they ransacked the house, but Jan Princ was arrested nevertheless on charges of "disrupting peace and order."

Typewritten copies of the text of the Charter have been circulating clandestinely among the people.

Dissidents and ousted writers are busy typing copies of still other texts banned by Communist overlords. Foremost in popularity and interest at present is the controversial book "Eurocommunism and the State," by Santiago Carrillo, Secretary-general of the Spanish Communist Party. A Czech translation is distributed by the underground as a "petlice" edition ("Padlocked," unauthorized).

In his criticism of the Soviet system, Mr. Carrillo deplores that it is "not a genuine workers' democracy" but that it has produced instead "deformations and degenerations." He also is very critical of the Soviet military occupation of Czechoslovakia in 1968 which "ended Alexander Dubček's experiment in liberalizing communism" (Paul Hoffman, International Herald Tribune, Paris, July 26, 1977.)

(The American Bulletin)